

Kurzemnieku februārim var abonēt līdz 29. janvārim

- www.abone.pasts.lv (ietaupot 71 centu),
- pasta nodaļās,
- pie pastniekiem,
- redakcijā (ietaupot 71 centu).

BŪS KAZU FERMA.

Snēpeles pagasta Norniekos – lielākajā strausu fermā Latvijā – top vērienīga būve, kurā paredzēta mājvieta 300–350 kazām. Ar Eiropas fondu atbalstu tiek investēti 150 tūkstoši eiro.

➔ 10. lpp.

GRUPA STŪRĪ ZĒVELE.

Stūrī zēvele sauc joprojām sevi par Kuldīgas grupu, kaut gan dalībnieku mājvieta ir Rīga. Pagājušajā rudenī tā laida klajā dziesmu *Rudens* ar Kārļa Vērdiņa dzeju un pēc albumiem *Labrīt* un *Labdien* februārī izdos trešo – *Labvakar*.

➔ 14. lpp.

Kurzemnieks

LAIKRAKSTS VIDUSKURZEMEI

Cena
0,80 eiro

Nr. 8
(11 539)

Otrdiena, 2020. gada 28. janvāris

Drukātam vārdam būt!

Ar izstādes *Drukātais vārds*. Kuldīgas preses vēsture atklāšanu, īsfilmas skatīšanos par laikraksta gaitām vairāk nekā gadsimtu garajā periodā, citu reģionālo laikrakstu kolēģu atraktīviem priekšnesumiem, sadarbības partneru apsveikumiem, bijušo kolēģu atmiņu stāstiem, izsoli, viktorīnu, dejām un citām aktivitātēm *Kurzemnieks* Kuldīgas novada muzejā un kultūras centrā nosvinēja savu 110. dzimšanas dienu. Visu saldāku darīja Kuldīgas Tehnoloģiju un tūrisma tehnikuma un Kuldīgas novada muzeja dāvētās kūkas.

Jolanta Hercenberga, Jēkaba Aleksandra Krūmiņa foto

„Saldū ziedu veikalā prasījām, vai viņiem ir kāda ļoti veca puķe,” apceļot *Kurzemnieku* par tā daudzajiem gadiem, saka laikraksta *Saldus Zeme* galvenā redaktore Andra Valkīra.

TURPINĀJUMS ➔ 16. lpp.

ŠAJĀ NUMURĀ VĒL:

- 5. lpp.** Kuldīgas vecpilsētas lokālplānojums.
- 7. lpp.** Kā uzstāties, stāsta jauno tehnoloģiju koprades telpas *TechHub Riga* dibinātājs Ernests Štāls.
- 8.–9. lpp.** Kas jādara ārkārtas situācijā?
- 11. lpp.** Pieci konkursi prāta asināšanai.

NU TIK TIRGOSIES!

Kuldīgā jaunā vietā atklāj nepārtikas tirgu.

➔ 4. lpp.

Piektdien, 31. janvārī:

- Skrudas budžets. Kāds tas būs?
- Ko sola satiksmes ministrs Tālis Linkaits.
- Gudenieku nafta: joprojām problēmas.
- Kā attīstīt skeitparku telpās.
- Par atbalstu drukātai preseī.
- Austrālijas latvieši stāsta par degšanu.
- Pielikums 3K – kas kultūrā Kurzēmē.

ISSN 1407-9755

REDAKCIJAS SLEJA

Paldies tiem, ar ko esam kopā

Kurzemnieka kalendārs, rakstu cikls laikrakstā, izstāde par drukāto vārdu Kuldīgas novada muzejā, dokumentālā videofilma *110 gadi 23 minūtēs*, svinīgi jautrais vakars kopā ar kolēģiem, draugiem, sadarbības partneriem. Tas viss tapa ar mērķi atzīmēt Kuldīgā latviešu valodā iznākoša ziņu laikraksta 110 gadus.

Kāpēc tas šķita svarīgi? Vairāku iemeslu dēļ.

Pirmkārt, nekā jau nav diži mainījies – gan toreiz, gan tagad cilvēkiem ir nepieciešama informācija, ir vajadzīga vieta, kur diskutēt un kur pateikt, ja kaut kas jāpārdo vai jānopērk. Tiesa, tagad jaunumi vispirms parādās internetā, tāpēc drukātā prese ir izaicinājumu un pārmaiņu posmā. Bet vietējie notikumi un procesi, prieki un bēdas un vietējie cilvēki interesē un vistuvāk atrodas tieši vietējam medijam, tāpēc, mainoties formātam, nemainīsies pati būtība – vietējais laikraksts raksta par to, kas notiek tepat.

Otrkārt, gan toreiz, gan tagad darbs laikrakstā ir ļoti interesants un tajā pašā laikā – sarežģīts. Tāpēc viss pasākumu kopums ir kā milzu paldies saviem kolēģiem, īpaši godinot tos, kas nostrādājuši garus gadus. Andris Grīnbergs, Velta Salmgrieze, Maija Laizāne, Jānis Papsujēvičs, Edīte Cinkus, Ārija Stalīdzāne, Modris Rubenis u.c.

Treškārt, avīze nevar pastāvēt bez sadarbības partneriem, ārštata autoriem, kolēģiem citos medijos u.c. Paldies par pleca sajūtu, labajiem vārdiem, stiprajiem novēlējumiem, dāvanām un dzirkstošo humoru.

Un īpašs paldies lielajā notikumā iesaistītajiem gan gada garumā, gan par atsevišķiem svarīgiem darbiņiem – Ivetai Grīniņai par kalendāru un filmas tapšanu, Annai Bivbānei par filmu, Modrim Rubenim par kalendāru, Inesei Slūkai par kalendāru, ielūgumiem un pašreklāmas stendu, Ingūnai Spuleniecei un pārējiem kolēģiem par idejām, Jēkabam Aleksandram Krūmiņam par fotogrāfijām, Jolantai Hercenbergai par saimniecisku rostiņu, Lāsmas Reimanei par transportēšanu, Madarai Atiķei par dāvaniņām, Aivaram Konutim par mūziku, Indrai Orehovai, Agnesei Veinbergai un Mārim Balodim par izstādes iekārtošanu, kā arī Kuldīgas Tehnoloģiju un tūrisma tehnikumam un Kuldīgas kultūras centram par atbalstu sarīkojuma tapšanā.

Un vislielākais paldies maniem pašreizējiem *Kurzemnieka* kolēģiem par darbu ikdienā. Jo svētiku mirklis ir īss, sākas jauna diena, un jāliek jauna bilde iekšā!

Lai mums izdodas!

Daiga Bitiniece,
laikraksta *Kurzemnieks*
galvenā redaktore

TRĪS PAR VIENU

Vai šobrīd uzņēmējiem investīciju pieejamība lielāka nekā kādreiz?

VAJADZĪGS FINANŠU VIEDUMS

1. Ilze Grundmane, finanšu institūcijas *Altum* Kurzemes reģiona vadītāja:

– Bizness kļuvis citādāks, un tas saistīts ar ekonomiskām pārmaiņām ne tikai pie mums, bet visā pasaulē. Šobrīd, piemēram, aktīvi notiek zemes iegāde, ar investīcijām lauksaimnieki nostiprina darbību savā segmentā. Jaunie uzņēmēji aktīvi bijuši visos laikos. Konkursā *Kuldīgas novada uzņēmēju un amatnieku gada balva* varēja redzēt, cik daudz labu un oriģinālu ideju top. Ekonomiskā situācija jau nav tik stabila, kādai vajadzētu būt, Latvijas iedzīvotāji ir nepietiekami pirkspējīgi, lai piedāvātu viņiem pakalpojumus, eksporta tirgu grūti iekarot. Arī nodokļu sistēmas mai-

ņa un vēl dažādi apstākļi ietekmē, tāpēc nav viegli būt uzņēmējam. Cik varam, palīdzam ar padomu. Protams, ka jaunajiem ir grūtāk. Nerunāju par fizisko vecumu – jaunā nozarē ienākt ikvienam sarežģītāk, nekā turpināt stabili iesākto, kurā gūta pieredze. Daudz atkarīgs no gribasspēka, gatavības mainīties. Svarīga ir sadarbība ar atbalsta devēju. Dažkārt cilvēks ir pārliecināts par savu vienīgo variantu, skrien ar galvu sienā un neņem vērā pieredzējušu konsultantu padomu. Finanšu prātību un viedumu mūsdienās nevar salīdzināt ar to, kāds bija agrāk. Vairs nepietiek tikai pārzināt ekonomiku, jāprot salikt teoriju ar praksi. Un strauji mainīgos apstākļos tas ir ļoti sa-

režģiti. Uzņēmējam jābūt gatavam nepārtraukti mācīties, arī paklupt un spēt piecelties. Savā ziņā jaunajiem pat ir lielākas iespējas, viņi labāk spēj pielāgoties mainīgajai tirgus situācijai. Kādreiz par uzņēmējiem teica, ka tie ir gatavie bandīti – tik vien zina, kā naudu paņemt. Bija laiks, kad ņēma un ņēma, daudz nedomājot par tālāko. Un deva jau arī. Tagad cilvēki pēc kredīta nāk ar labi pārdomātu plānu. Viņi precīzi zina, kur un kā naudu izlietos, saprot, ka no atbildības neizspruks. Līdz ar to veidojas sadarbība. Nedodam naudu tikai došanas dēļ. Arī mēs gribam, lai izdodas un Latvijā kopumā aug ekonomiskā pievienotā vērtība. Arī komercbankas tagad skatās šādā rakursā.

NOTEICĒJI IR CIPARI

2. Aivis Ozols, Turlavas pagasta *Mežmaliešu* saimnieks:

– Šobrīd lauksaimniekiem nemaz nav tik lielu kredītiespēju. Izņemot *Altum*, neviens negrib īsti dot. Bankas ļoti piesardzīgi, pat aizdomīgi skatās. Negrib piešķirt lielus aizņēmumus, jaunajiem vispār ne. Iespējams, iemesls ir tie divi neražas gadi, kas radīja negatīvu pieredzi. Zemniekiem bija lieli zaudējumi, bankas procenti no tā nemazinājās, grūti bija aizņēmumus atdot,

nodokļus samaksāt. Varbūt neredz lielu peļņu no lauksaimniekiem. Nozare ielikta zemākā kārtā, kaut gan pasaulē pārtika ir ļoti un būs vēl vairāk vajadzīga. Mēs jau tā īsti nezinām banku stratēģiju. Par *Altum* gan nevaru neko sliktu teikt, man ir laba sadarbības pieredze. Bet privātajā sektorā tā nav. Arī jaunie uzņēmējiem laukos ir iespējas piesaistīt investīcijas. Visu nosaka cipari: cik lauksaimniecības zemes īpašumā, cik augsta maksātpēja. Pēc cipariem grāmatveži nosaka,

cik tu liels vai mazs. Ja uzņēmējs apgrūtināts ar aizņēmumiem, var uz banku neiet. Lauksaimniecībā skatās arī pēc nozarēm, jo katrā sava situācija. Ietekmē laika apstākļi, bet tā ietekme katrā jomā atšķiras. Pirms vairāk nekā desmit gadiem, kad es vēl skaitījos jaunais zemnieks, bija cita politika. Bankas uztaisīja *burbuli* – deva katram, kas gribēja. Ja tāds laiks nebūtu bijis, tagad mums nebūtu tik daudz aizbraukušo. Paldies dievam, mūsu saimniecība kaut kā izgrozījās.

NAV PARĀDU, NAV PROBLĒMU

3. Aigars Melderis, SIA *Lāses AM* īpašnieks:

– Investīciju iespējas ir dažādas: savi un uzņēmuma līdzekļi, kredīti bankās un citās finanšu institūcijās, Eiropas fondi. Katrs vadās pēc savas rocības. Saprotams, ka kredītiestādes maksātnespējīgiem nedos. Ir jābūt noteiktam apgrozījumam, peļņai. No nulles nevarēs sākt. Arī ar traktoriņu vai zemes gabaliņu nepietiks. Banka skatās, kur nāks nauda atpakaļ. Turklāt tagad vairāk tiek pievērsta uzmanība, pārbaudīts, no kurienes nauda nāk

un vai tā ir legāli iegūta. Es gan nemāku teikt par mikrouzņēmumiem, droši vien tiem ir citas iespējas piesaistīt finansējumu, piemēram, no Eiropas Savienības fondiem. Savukārt lieliem uzņēmumiem – tādiem, kas godīgi maksā nodokļus, pilda saistības, nav parādu, ir apgrozījums un peļņa, – ar bankām problēmu nav. Kādreiz, kad es biju *maziņš*, ar mani arī neviena banka runāt negribēja. Bija jāizdomā, kur aizņemties, lai uzsāktu biznesu. Sagrabināju pa mazumiņam. Kad jau bija jūtama stabilitāte, uz mani

citādāk skatījās. Attīstībai esam izmantojuši gan uzņēmuma peļņu, gan Eiropas finansējumu un kredītus. Eiropas naudu apgūstam visu, ko mums atvēl. Šobrīd jaunu projektu lauksaimniecībā nav, jo jāgaida nākamais plānošanas periods. Iespējas ir, tikai jāprot tās saprātīgi izmantot. Ir jau vēl arī neremdināmi uzņēmumi, kas grib un grib, neraugoties, ka jau ir lielas kredītsaistības. Nesaprot, nerēķina, ka kaut kad tā nauda būs jāatdod.

Daina Tafelberga

FOTOKOMENTĀRS

Ne vienmēr iet labi, dažreiz gadās pa kādam sprungulim spieķos.

Lāsmas Reimanes teksts un foto

MANUPRĀT

Viss pašu rokās

Nu jau gluži par tradīciju kļuvis, ka gada sākumā *Kurzemnieks* saņem vēstules, tālrunā zvanus un mutiskas sūdzības par pensionāru apvienībā *Rumbiņa* notiekošo. Un vienmēr tiek idealizēti iepriekšējie biedrības vadītāji, bet noliegti tagadējie. Ja Austras Belševicas laikā pret notiekošo bija tā sauktie jaunie (nesen pensijā aizgājušie) seniori, tad Zigrīdas Sīles laikā nemiernieki ir vecie. Palīdzība tikt sadzirdētiem, sūdzības par pulciņu iešanu mazumā, par skarbu attieksmi, kā arī avīzes un pašvaldības iejaukšanās pieprasīšana izskan vēl un vēl. Bet... katru pavasari, kad jābūt kopsapulcei, nav kvoruma. „Ko es tur iešu, mani tāpat neuzklausīs,” met ar roku neapmierinātie. Citi vispār no biedrības izstājušies. Būt vai nebūt kādā biedrībā, ir katra paša ziņā. Pati arī esmu biedrībā un strādāju SIA. Labi zinu, ka visus jautājumus tiešām risina biedru kopsapulces lēmums. No augšas tur nekā nav līdzams. Novēlu šajā martā, kad klāt kārtējā *Rumbiņas* sapulce un pārvēlēšana, saņemties un izdarīt tādas izmaiņas, kas patīk vairākumam!

Inguna Spuleniece

Kurzemnieks

Galvenā redaktore
Daiga Bitiniece – 63350567,
redakcija@kurzemnieks.lv.

Kuldīgā, 1905. gada ielā 19, LV-3301
Žurnālisti: Inguna Spuleniece – 63350565,
inguna.spuleniece@kurzemnieks.lv; Daina Tafelberga – 63350563, daina.tafelberga@gmail.com; Jolanta Hercenberga – 63350568,
jolantah99@gmail.com; Alberts Dinters – 63350568,
alberts.dinters@kurzemnieks.lv; Lāsma Reimane – 63350568, reimane.lasma@gmail.com; Inta Jansone – 63324881, inta.jansone@kurzemnieks.lv.
Līterārā redaktore Dina Porīna – 63350568,
dina.porina@kurzemnieks.lv;
korektore Aiga Blumberga – 63350568,
aiga.blumberga@kurzemnieks.lv.
Maketētājas: Laila Liepiņa – 63350568,
laila.liepina@kurzemnieks.lv,
Inese Slūka – 63350563, reklama@kurzemnieks.lv.
Reklāmas nodaļa – 63324881,
sludinajumi@kurzemnieks.lv.
Izdevējs – SIA *Jaunais kurzemnieks*. Reģ. nr. 1400.
Iznāk otrdienās un piektdienās. Pārpublicējot atsauce uz *Kurzemnieku* obligāta. Iespiests SIA *Poligrāfijas grupa* „Mūkusalā” Rīgā, Mūkusalas ielā 15a.
Metiens – 3230.

RUNĀ SPECIĀLISTS

Cenas pieaug visam

Artis Roberts, Kuldīgas siltumtīklu vadītājs:

– Ar 1. februāri mainīsies siltumenerģijas apgādes pakalpojuma tarifs. Sabiedrisko pakalpojumu regulēšanas komisija noteikusi, ka jaunais tarifs būs 52,99 eiro bez PVN par vienu megavatstundu. Tarifa pieaugums būs par 6,4% jeb 3,19 eiro. Taču, neskatoties uz tarifa pieaugumu, SIA Kuldīgas siltumtīkli siltumenerģijas tarifs ir otrs zemākais Kurzemē. Tarifus visā Latvijā var apskatīt un salīdzināt Sabiedrisko pakalpojumu regulēšanas komisijas mājaslapā.

Jaunais tarifs būs spēkā Kuldīgā, Kurmāles pagasta Priedainē, Padurē, Pelčos, Rendas pagasta Ozolos un Rendā, kā arī Rumbas pagasta Mežvaldē.

Galvenais iemesls tarifa paaugstināšanai bija cenas pieaugums kurināmajam materiālam. 2017. gadā cena šķeldai, granulām un malkai strauji paaugstinājās, jo bija slapjš rudens un ziemas sākums. Mežu izstrādātāji nevarēja iebraukt mežos, un sāka katastrofāli trūkt kurināmā materiāla. 2017. gadu izdevās pārdzīvot uz iepriekšējo gadu uzkrājumu un rezervju rēķina. Cerējām, ka slapjums beigsies un kokmateriālu cenas atgriezīsies iepriekšējā līmenī, bet tā nenotika. 2019. gadā rīkotajā cenu aptaujā kurināmā materiāla cena gan bija nedaudz zemāka nekā 2018. gadā, bet kopumā kritiens bija minimāls. Ja cena uzkāpa par trīs līdz trīspārus eiro par

berkubu, tad nokritās vidēji par vienu eiro. Siltumenerģijas tarifs nebija mainīts desmit gadu. Protams, ka šo gadu laikā pieaugušas arī degvielas un elektrības cenas, kā arī cēlusies minimālā alga. Tas viss rosināja pārskatīt esošo tarifu.

Šogad ir silta ziema, un nereti iedzīvotāji jautā, kāpēc rēķini par saņemto siltumenerģijas pakalpojumu ir tik lieli. Tie ir tik lieli, cik ir faktiskais siltumenerģijas patēriņš mājā. To ietekmē ne tikai āra gaisa temperatūra, bet arī mitrums un vējš.

Runājot par šķeldas kvalitāti un kurināmā materiāla rezervēm, varu teikt, ka uzņēmumā ir šķeldas uzkrājums apmēram iepriekšējā gada līmenī – krājums vidēji vienam ziemas mēnesim uz priekšu, bet tas ir vairāk, nekā bija iespējams 2017. gadā, jo tad rudenī vienkārši nebija, ko uzkrāt. Šobrīd atliek piegādātājam izteikt vēlmi, cik nepieciešams, un tas veiks piegādi. Šajā apkures sezonā šķeldas kvalitāte ir laba.

NUMURA CITĀTS

Ineses Slūkas zīmējums

„Amatnieki ir arī uzņēmēji, dizaineri un pārdevēji. Darbā ielikta sirds un radošums,” konkursa Kuldīgas novada uzņēmēju un amatnieku gada balva noslēgumā sacīja Artis Roberts.

LASĪTĀJS JAUTĀ

Vai ceļinieki darbu izdarījuši korekti?

Kurzemnieka lasītājam Uģim, kurš ik dienu Kuldīgas novadā mēro lielus grants ceļa gabalus, radies priekšstats, ka ceļu uzturētāji, kuri ik pa laikam brauktuves uzlabo, savu darbu nav izdarījuši līdz galam.

„Pirms neilga laika tika greiderēts ceļš Kuldīga–Basi,” pa telefonu stāsta Uģis. „Šobrīd ceļš ir izbraucams labi, bet, pavērojot tā malas, šķiet, ka kaut kas nav izdarīts. Kad ir intensīvs lietus, ūdens nevis notek grāvjos, bet krājas uz brauktuves.” Pēc lasītāja novērojumiem, vainojams tas, ka, virsmu izlīdzinot, tehnika ceļmalās sastūmusi valni, kas neļauj ūdenim notecēt.

Kad šo ceļu apskata arī Kurzemnieks, redzams: jā, ir vietas, kurās ūdens ilgstoši krājies, peļķes uzsūkušās vien vairāku dienu laikā, kaut arī pārdesmit centimetru attālumā ir normāls novadgrāvis.

Kā skaidro Latvijas Valsts ceļu komunikācijas daļas pārstāve Anna Kononova, apskatot ceļu Kuldīga–Basi (V1290) otrdien, 21. janvārī, uzkrājis lietusūdens uz brauktuves nav konstatēts. Kopumā tas esot apmierinošā stāvoklī, lai gan vietām gadu gaitā segums izplūdis un izveidojies neliels uzaugums.

„Latvijas Valsts ceļu Kuldīgas nodaļa uzdevusi Latvijas Autoceļu uzturētāja Kuldīgas

Arī Kurzemnieks konstatē, ka uz ceļa Kuldīga–Basi ir vietas, kurās krājas ūdens.

nodaļai likvidēt ikdienas darbu rezultātā uzkrāto uzaugumu brauktuves malās,” atbildē raksta A.Kononova. „Savukārt, ja nokrišņu laikā uz brauktuves tiks novērota lietusūdens uzkrāšanās, Latvijas Autoceļu uzturētājam tiks uzdots ūdeni novadīt.”

Vēl atbildē minēts, ka nepietiekamā valsts finansējuma dēļ

seguma atjaunošana grants ceļiem Kuldīgas nodaļas teritorijā 2019. gadā nav bijusi plānota un nav notikusi. Pērn tur bijusi vien ikdienas uzturēšana, kas izmaksājusi 585 tūkstošus eiro (bez PVN). No tiem 570 tūkstoši eiro tikuši vietējiem valsts ceļiem.

Alberta Dintera
teksts un foto

AKTUĀLAIS JAUTĀJUMS

Vai jums kādreiz ir nācies teikt runu lielas publikas priekšā?

Aina Timbra, mājsaimniece: – Man nav bijis jāuzstājas, jo es pēc dabas esmu kautrīga, bet ja nāktos, tad to darītu. Parasti, ja man ir jādara kaut kas, kas nepatīk, es sevi uzmundrinu – kā būs, tā būs. No sabiedrībā zināmajiem cilvēkiem, manuprāt, vislabākās oratora spējas ir mūsu Valsts prezidentam Ēgila Levita kungam.

Iepriekšējais prezidents Raimonds Vējonis bija nepamanāmāks, neizteikts.

Ivars Strautnieks, pensionārs: – Lai arī man bieži nācies būt uz skatuves, lielas runas teikt nav sanācis, jo uz tās kāpu kopā ar Jelgavas tautas kolektīva pūtēju orķestri. Es neesmu liels runātājs, bet, ja vajadzētu, kaut ko pateikt varētu. Latvijā ir daudz labu runātāju, bet vienu izcelt nevarēšu.

Arnolds Beiers, strādnieks: – Ja mani izsauktu teikt runu, es nevarētu, jo esmu kautrīgs cilvēks. Es nezinu, kā pārvarēt uztraukumu. Ir cilvēki, kuriem tas nesagādā problēmas. Uzskatu, ka tas ir dabas dots talants, tāpat kā dzejniekiem, rakstniekiem. Vai nu ir, vai nav. Piemēram, Arnis Krauze, bet kopumā Latvijā ir ļoti daudz cilvēku ar labām runas spējām.

Jana Grasmāne, studente: – Man ir nācies uzstāties. Ja pēkšņi izsaukt teikt runu, ir vieglāk sakopot domas, jo pirms tam nav laika sastresoties. Parasti pirms tam man mirkli jāpadomā. Man ir pieredze ar uzstāšanos publikas priekšā, bet ne runājot, uzstājoties koncertos. Pirms tiem sagatavojos, veicot vingrinājumus ar muskuļu sasprindzināšanu un atslābināšanu. Manuprāt, vislabākās runas spējas ir mūziķim Ralfam Eilandam.

Marta Freimane, pilnas slodzes mamma: – Mani ir aicinājuši teikt runas, bet es parasti atsaku, jo man nepatīk. Nedaudz kautrējos publiski runāt. Pavisam cita lieta, ja tas ir darba pasākums, tad atteikt nevar. Savācies, sakoncentrējies, ej un runā! Manuprāt, ļoti labs orators Latvijā ir Valmieras drāmas teātra aktieris Rihards Jakovels.

Linda Vītoliņa, mājsaimniece: – Man ir jāzina, par kādu tēmu būtu jāstāsta runa. Ja man būtu informācija, es kāptu un teiktu, ja nezinātu, neriskētu. Kā tikt pāri uztraukumam? To nevar. Ja tas ir, tad ir. Kaut rokas un kājas trīc, ir jāiet un jārunā. Man ir grūti nosaukt vienu cilvēku Latvijā, kurš, manuprāt, būtu vislabākais runātājs. Piemēram, aktieri. Viņi visi ir labi runātāji.

Alberts Dinters, Lāsmas Reimanes foto

NO KĀRTĪBAS SARGĀTĀJU IKDIENAS

Stāsta Kuldīgas novada pašvaldības policijas priekšnieks Kaspars Šabāns.

Jaunieši bojā novērošanas kameras, apreibinātie laužas mājoklī

20. janvāris. Nedēļa sākas ar pirmo notikumu īsi pēc pusnakts. Patruļa, atrodoties izbraukumā, saņem informāciju, ka Mucenieku ielā pie kāda pāra dzīvoklī atrodas vairākas personas, kuras lieto narkotiskās vielas. Uz turieni tiek sūtīta Valsts policija (VP). Pašvaldības policijas pārnēsājamajā videonovērošanas kamerā redzams, ka Piltenes ielā smēķē jaunieši. Pārkāpēji tiek piekerti ar visiem lietiskajiem pierādījumiem, bet kādam no nepilngadīgajiem nu draud ne vien nepatīkšanas par smēķēšanu, bet arī par policijas īpašuma bojāšanu. Viņš, pamānījis uzlikto kameru, met tai ar akmeni, trāpa un sabojā to. Šobrīd gaidām, kad ieradīsies VP darbinieki, lai uzsāktu lietvedību. Saņemta ziņa, ka Liepājas un Pasta ielas krustojumā kāds autovadītājs atmuguriski uzbraucis ceļa zīmei un aizbraucis. Novērošanas kameras to fiksējušas, vadītājs noskaidrots. Tā kā pilsētā norisinās barikāžu atceres pasākumi, patruļa lūko, vai tajos viss ir mierīgi. Jā, viss norit korekti, izņemot kādu kungu, kurš pasākumu apmeklē alkohola reibumā. Mūsu darbinieki vīrieti nogādā dzīvesvietā atpūsties. Pēcpusdienā mums zvana, ka Smilšu ielā ir nolauzta ceļa zīme. Paziņojam apsaimniekotājam. Vēlā vakarā kamerās redzam, kā uz Liepājas ielas pakrīt un paliek guļam kāds vīrieti. Aizbraucam pie viņa, nogādājam iecirknī, uzsākam lietvedību.

21. janvāris. Dienas vidū dodamies uz kādu Pļavas ielas īpašumu, par kuru tiek ziņots kā par nesakoptu. Ar saimnieci veiktas pārrunas, un saņemts solījums to sakopt. Jau pēcāk patruļa brauc uz Sūru ielu, jo tur uz soliņa atsēdies *saguris* vīrieti, kuru aizgādājam uz mājām.

22. janvāris. Dodamies uz Ventmalu, kur maksājnieki ir izbraukājuši privātīpašumu. Copmaņus satiekam un liekam doties pie zemes saimniekiem un sarunāt, kā viņi iebrauktās pēdas sakops. Dienas otrajā pusē dodamies reidā uz Padures pagastu lūkot, vai saimnieki savus suņus ir čipējuši. Viss kārtībā. Kad tas izdarīts, brau-

cam palīgos kādai sievietei. Viņa vēlas atvērt savu īpašuma durvis, mēs tikai to uzraugām, atvēršanā neiesaistāmies. Viss norisinās korekti. Tad braucam uz Liepājas ielu, kur pie kāda nama logiem daudzās vīrieti.

23. janvāris. Patruļa, apsekojot pilsētu, Skrundas ielā piefiksē nesakoptu īpašumu un uzsāk lietvedību. Tad traucamies uz Liepājas ielu, jo kāda kundze ziņo, ka mājas kāpņu telpā atrodies nepieskatīts suns. Aizbraucam, sastopam īj suni, īj tā saimnieku, kuram izskaidrojam, ka katrs ir atbildīgs par tiem, kurus ir pieradinājis, un ka suņi ir jāčipē.

24. janvāris. Palīdzam sociālajam dienestam, kas lūdz apsekot kādu sievieti gados, kurai traucējot pašas dēļ, kurš ir alkohola reibumā. Daļa dienas pāriet, veicot reidu Pelču pagastā, atkal pārbaudot, vai suņi ir čipēti. No desmit saimniekiem viens nav bijis atbildīgs. Tad mums zvana, ka kāda persona Piltenes ielā sabiedriskā vietā nokārto dabiskās vajadzības. Čurātājs tiek aizturēts, nogādāts iecirknī un saņem administratīvā pārkāpuma protokolu. Šajā dienā nākas arī brīdināt vairākus autovadītājus, ka pie veikala *Retro* ir mainījušās ceļa zīmes, tur auto stāvēšanai novietot nedrīkst. Dienas gaitā nākas veikt pārrunas arī ar neapzinīgiem atkritumu dedzinātājiem.

25. janvāris. Naktī braucam uz Kabili, kur it kā nepieskatītu bērnu klātbūtnē tiek lietots alkohols. Pārlicināmies, ka zvānītājs ir pārspīlējis. Tad nākas veikt nopietnas sarunas ar kādu iereibušu kompāniju Liepājas ielā, kura ir pārāk skaļa. Vairākas personas aizraidītas prom.

26. janvāris. Tiek saņemts signāls, ka pa Putnudārzu braukā auto, kuram pie stūres ir persona alkohola apreibumā un bez autovadītāja apliecības. Informāciju nododam VP, viņi vadītāju aiztur.

Kopumā aizvadītājā nedēļā neapzinīgiem autovadītājiem par apstāšanās un stāvēšanas noteikumu pārkāpumiem izrakstīti 32 protokoli.

Uzklausīja **Alberts Dinters**

MEDIĶI ZIŅO

Informē Neatliekamās medicīniskās palīdzības dienesta Kurzemes reģionālā centra medicīnas statistiķe **Baiba Būvmeistere**.

Hospitalizēti pieci bērni

Kuldīgas, Alsungas un Skrundas novadā no 20. līdz 27. janvārim bijuši 78 izsaukumi. Hospitalizēti 39 pacienti, no tiem – pieci bērni. Viena topošā mamma nogādāta Kuldīgas slimnīcas dzemdību nodaļā. No visiem apkalpotajiem pacientiem 11 bijuši alkohola reibumā – viena sieviete un 10 vīrieši. Bijusi viena krimināltrauma, divas transporta un picas sadzīves traumas.

Katrs par sevi, tomēr kopā

„Kā tādās telpās var nesmaidīt!” Kuldīgas rūpniecības tirgus atvēršanā citā vietā priecējās viens no tirgotājiem Imants Bušmanis.

Viens no jaunā rūpniecības tirgus īrniekiem Imants Bušmanis visu vārdā saka paldies SIA Latmeži īpašniekiem Dzintaram Dembovskim un Oļegam Jaunzemam par iespēju strādāt civilizētos apstākļos.

Ja pie kāda no Kuldīgas rūpniecības tirgus nodalījumiem vērti vaļā, pircēji droši var nākt.

KKP PIEDĀVĀJUMS NEPATĪK

Aptuveni 20 gadu rūpniecības tirgus atradās angārā Piltenes ielā 25. Tas novecojis gan morāli, gan fiziski, tirgotājiem un pircējiem nav bijuši labi apstākļi aukstajās telpās. Angāra apsaimniekotājs *Kuldīgas komunālie pakalpojumi* (KKP) atzina, ka nav rentabli ieguldīt ēkas atjaunošanā un uzlabošanā, tādēļ pērn piedāvāja pārtikas tirgū izvietot piecus kioskus, bet rūpniecības tirgū strādāstoņi uzņēmēji. Tirgotājus neapmierināja iespēja par kioskiem sacensties savā starpā izsolē un tas, ka tiem, kuri zaudētu, būtu jāmeklē īres iespējas citur. Arī KKP piedāvātā noma maksa un būdiņu izmērs nešķīta pieņemams. Pēc tam, kad KKP paziņoja, ka vecajā vietā tirgus tiks slēgts jebkurā gadījumā, tirdzinieki sazinājās ar uzņēmumu *Latmeži*, kam pieder īpašums Adatu ielā 5. Viņi apsolīja, ka līdz gada beigām vecās padomju laika garāžas pārveidos par rūpniecības tirgu. 23. janvārī tas tika svinīgi atklāts.

KAD VĀRTI VAĻĀ

Jaunajās telpās ir vieta desmit

tirgotājiem un vēl arī kafējnīcas *Krikumiņš* kafetērijai. Īres maksa esot augstāka, toties to atsver komforts – ar elektrību, ko katrs var pieregulēt pēc vajadzībām, apsildāmas telpas, ērtas laikošanas kabīnes katrā veikaliņā, tualete siltumā.

Tirgotāji teic: jā, tas ir tirgus, kur visi astoņi ir kopā, bet tomēr katrs par sevi – savā veikaliņā. Jautāti par darba laiku, viņi atbild, ka vēl vienosies un tas tiks izlikts pie durvīm. Bet kāds var sākt strādāt astoņos, cits deviņos. Slēgts tirgus būšot svētdienās un pirmdienās. „Ja redzat, ka vērti pie kādas būdiņas vaļā, nāciet droši!” smejas Inna. Pārējie viņai piekrit un piebilst, ka tirgū jānāk no Mucenieku ielas puses, lai gan adrese ir Adatu iela.

PAMAZĀM SAKĀRTO

Atklāšanas brīdī klāt bija arī SIA *Latmeži* valdes priekšsēdis Dzintars Dembovskis un līdzīpašnieks Oļegs Jaunzems, arī uzņēmuma *V.V. Vinnijs* īpašnieks Artis Vīcups. Ģenerāluzņēmējs būvdarbos bija *AB Būvniecība*, bet *V.V. Vinnijs* – apakšuzņēmējs. Dz. Dembovskis pastāstīja,

ka 2014. gadā uzņēmums izsolē iegādājies īpašumā ēkas Adatu ielā 5, gada laikā no Valsts nekustamajiem īpašumiem izpirkuši arī zemi. Pirmie vēlmi šeit attīstīt biznesu izteikuši rīdzinieki, kas iekārtojuši automazgātavu, tad – *Ziedu bāze*. „Tad mūs uzmeklēja no rūpniecības tirgus. Padomājām, sapratām, ka jāturpina šo vietu sakārtot un attīstīt. Ieguldījumi bija lieli, bet visu izdarījām saviem spēkiem. Sākums bija drūms, bet tikām galā,” teic O. Jaunzems.

Šobrīd notiekot pārrunas ar *Klondaiku*. „Ja pašvaldība grib viņus izlikt no centra, no Liepājas ielas, esam gatavi ņemt šeit. Cik zinām, domei nevarētu būt nekādu iebildumu. Teritorija ir privāta, tuvumā nav izglītības iestāžu. Ja būs kādas problēmas ar apmeklētājiem, tās tad būs mūsu galvassāpes,” O. Jaunzems smejas, bet piebilst, ka viss būšot labi un vēl kāda vieta Kuldīgā no graustiem tiks pārvērstā par uzņēmējdarbības centru.

Inguna Spuleniece
Lāsmas Reimanes foto

Kā vecpilsētu saglabāt, tomēr dzīvot ērtāk

Izstrādājot Kuldīgas vecpilsētas lokālplānojumu, darba grupas spriež, kā vēsturiskā centra vērtību saglabāšanu salāgot ar mūsdienu sadzīves apstākļiem un uzņēmējdarbībai labvēlīgu vidi.

„Vienkāršākiem vārdiem sakot, mērķis ir izvērtēt teritorijas izmantošanas un apbūves noteikumus un uzlabot to lietošanu vecpilsētā,” skaidro Kuldīgas attīstības aģentūras teritorijas plānotāja Līva Meļķe-Tropiņa.

Plānojumu izstrādā SIA *Metrum* sadarbībā ar pašvaldību, un darbs rit divos posmos. Pirmais – izpēte un izvērtējums – jau pabeigts. Vecpilsēta ir apskatīta dabā, veicot skatu un vizuālās ietekmes analīzi, izvērtētas pilsētas senākās daļas vērtības, funkcionālais zonējums un apbūves noteikumi. Sācies otrais posms – priekšlikumu izstrāde.

Pērn septembrī publiskā pasākumā tika ziņots par šī plānojuma izstrādi un iecerētajiem darbiem, arī par iespējām iesaistīties sabiedrībai. Iedzīvotāju atsauce bijusi maza, tāpēc izveidota platforma <http://kuldiga.tergis.lv>, kurā var anonīmi izteikt viedokli, kamēr plānojums tiek izstrādāts. Tur redzamas arī darba grupas atbildes.

17. janvārī informatīvajā dienā ikviens varēja individuāli konsultēties, paust viedokli un piedalīties darba grupās, spriežot par labiekārtojumu un publisko ārtelpu. Ap 15 cilvēku, galvenokārt, arhitekti, pilsētu vērtēja no gājēja, riteņbraucēja un autovadītāja skatpunkta. L.Meļķe-Tropiņa

Lokālplānojuma izstrādātāju – SIA *Metrum* – organizētās darba grupas spriež, cik ērta un praktiska gājējiem, riteņbraucējiem un autovadītājiem ir Kuldīgas vecpilsēta.

stāsta: „Mērķis ir teritorijas izmantošanas un apbūves prasības pārvērtēt, vienlaikus unikālo vecpilsētu ar tās vērtībām neapdraudot, tomēr lietošanas ērtību uzlabojot tiem, kuri ikdienā to izmanto, primāri uzņēmējiem un iedzīvotājiem. Ir saņemti dažādi iedzīvotāju jautājumi, tajā skaitā: vai ēkai pagalma pusē varētu atteikties no aizlieguma likt pakešu logus, vai bruģim jābūt no apaļiem akmeņiem, t.i., laukakmens, vai tam jābūt vispār. Šobrīd mums atbildes vēl nav, tāpēc pašvaldības un izstrādātāju darbs turpinās.

Darba grupās tiekamies reizi mēnesī, kad

- Kuldīgas vecpilsētas lokālplānojuma variants sabiedriskajai apspriešanai tiks nodots maijā.
- Interneta vietnē <http://kuldiga.tergis.lv> var anonīmi izteikt viedokli, kamēr plānojums top. Tur ir arī darba grupas atbildes.

pārrunājam paveikto un izvērtējam iesniegumus. Plānots aprīlī pieņemt lēmumu par lokālplānojuma redakcijas nodošanu sabiedriskajai apspriešanai – tad iedzīvotāji varēs par to izteikt viedokli, un priekšlikumi atkal tiks izvērtēti darba grupā. Pēc tam, iespējams, rīkosim publisku sanākumu, kurā argumentēsim, kādēļ katrs priekšlikums tiek vai netiek ņemts vērā. Plānotas vēl divas tematiskas darba grupas kopā ar sabiedrības pārstāvjiem, tāpēc aicinu sekot līdzī informācijai.”

Jolantas Hercenbergas
teksts un foto

Pulciņi izbrauks uz laukiem

Kuldīgas novada bērnu un jauniešu centrs (BJC) no februāra līdz maijam ar izbraukuma nodarbībām skolēniem dosies uz pagastiem.

BJC direktore vietniece Agate Ūdre stāsta: „Radusies jauna ideja – mūsu pulciņus piedāvāt arī pagastu skolās. Mērķis ir laukos dažādot interešu izglītību. Brauksim ar tādiem pulciņiem, kam nav nepieciešami lieli līdzekļi. Piemēram, sitamo instrumentu pulciņu vadītājs Guntis Kaģis parādīs, kā ritmu apgūt, neizmantojot profesionālus instrumentus, bet darot to ar kociņiem, plaukstām un kājām. Vēl mācīsim pārļošanu, parādīsim tehnisko modelēšanu. Vēlamies iedvesmot pagastu pedagogus, lai uz nākamo mācību gadu iesniedz jaunas programmas, lai piedāvājums bērniem ir daudzveidīgs. Tā būs pieredzes apmaiņa. Katrā reizē dosies četri pieci pedagogi, un tas būs nevis vienreizējs, bet plānveida pasākums. Pirmais izbraukums – 5. februārī uz Turlavas pamatskolu, kur dosies tehniskās jaunrades un mūzikas pedagogi.”

BJC to grib ieviest kā tradīciju. „Nākamajā mācību gadā kultūras darbiniekiem vai pedagogiem būs iespēja tiešsaistē aizpildīt anketu, lai pieteiktos konkrētā vietā un laikā, un mēs piemeklētu tos pedagogus, kuri interešu izglītības pulciņus aizvestu uz pagastu,” skaidro A.Ūdre.

Putnu gripas draudi pieaug

Mājputniem putnu gripa konstatēta Čehijā, Rumānijā, Ungārijā, Polijā, Slovākijā, Ukrainā, bet savvaļas putniem – Polijā un Vācijā, tādēļ Pārtikas un veterinārais dienests (PVD) aicina mājputnu turētājus nelaist tos ārpus telpām vai nožogotām konstrukcijām, ievērot biodrošību.

Vienlaikus PVD sāk pastiprinātas novietņu un importa gaļas pārbaudi. „Putnu gripas izplatība Eiropā varētu būt tikpat nopietna kā pirms trim gadiem, tāpēc, negaidot, kad prasība kļūs obligāta, audzētāji aicināti būt atbildīgi – ievērot biodrošību un turēt putnus slēgtās telpās,” saka veterinārās uzraudzības departamenta direktore Kristīne Lamberga.

Iedzīvotāji aicināti ziņot, ja vienurviet redzējuši vairākus mirušus savvaļas ūdensputnus. PVD uzticības tālr. 67027402.

Palīdzēs muzejam iegūt statusu

„Lai arī Nacionālās pretošanās kustības muzeju Rendā uztveram kā īstu, statusa tam nav. Ja pašvaldība piešķirs prasītos 5000 eiro, tas varēs sagatavoties akreditācijai un kļūt oficiāls,” apvienoto komiteju sēdē Kuldīgas novada deputātiem sacīja domes priekšsēde Inga Bērziņa.

Muzeja izveidotājs un Rubeņa fonda valdes loceklis Andrejs Keizars bija ieradies sēdē, kur pastāstīja, ka ekspozīcija jau aizņem teju 500 kvadrātmetru, uz muzeju brauc daudzi, arī prominences. Gandrīz gatava ir šķēršļu josla, kurā darboties jaunsargiem. „Kuldīgas novadu uzskatām par savām mājām, bet laikam vēl īsti neesam apriņķē. Jāatzīst, ka Kuldīgas jaunsargi mūs apmeklē maz, toties esam labos draugos ar zemgaliēšiem,” atzina A.Keizars.

Deputāti prasīto atbalstīja, skatot to kopā ar jauno novada budžetu.

Inguna Spuleniece

Kurzemē

Ventspilī būs 120 darba vietu

Izbūvējot 303 pamata urbāpus, Ventspilī beidzies zinātnes un inovāciju centra celtniecības pirmais posms. Tuvākajā laikā tiks ierīkotas inženierkomunikācijas un 3800 m² pamata plātnes (129 metru garumā un 29 metru platumā), bet martā notiks sienu būvniecība un betonēšana. Jaunajā centrā plānots radīt ap 120 darba vietu.

Talsos turpinās ēdināt par brīvu

Šogad 1.–4. klases audzēkņiem par pusdienām 1,42 eiro vietā valsts sedz 0,71 eiro dienā. Talsu novada dome nolēmusi atbalstu saglabāt, nodrošinot ēdināšanas izmaksu starpību, un turpināt maksāt arī sešgadniekiem un 5.–7. klases audzēkņiem. Trūkstošā summa tiks piešķirta no pašvaldības budžeta.

Saldū atkritumus nepārstrādās

Par Saldū plānoto darbību – būvgružu pieņemšanas un pārstrādes laukuma izveidi Dzirnavu ielā 29a – sabiedriskajā apspriešanās saņemtas 52 aptaujas lapas, kurās izteikta negatīva attieksme. Apspriešanās rezultāti pieņemti Saldus novada domes attīstības un vides aizsardzības komisijas sēdē. Saskaņā ar tiem SIA *BPKS* ar iesniegumu pašvaldībai atsauc savu vēlmi ierīkot būvgružu pieņemšanas un pārstrādes laukumu Saldū.

Liepājā salidos mūzikas zvaigznes

Ar pieciem koncertiem no 7. līdz 14. martam Liepājas koncertzālē *Liels dzintars* 28. Starptautiskajā zvaigžņu festivālā piedalīsies izcilības no Brazīlijas, Čīles, Portugāles, Francijas, Čehijas, Lietuvas un Latvijas, klausītājiem dāvājot klasiskās, džezas, modernās un vokālās mūzikas mirkļus.

Pedvāles muižai jauna elpa

Jaunu elpu ieguvusi Firsu-Pedvāles muižas kungu māja Sabilē. Pārmaiņas notika projektā *Jēkaba ceļa kultūras mantojuma un mākslas jaunrades magnēti*. Tā mērķis ir saglabāt un attīstīt valsts nozīmes arhitektūras un vēstures mantojumu, kas iekļauts Talsu, Kuldīgas un Alsungas novada pašvaldību attīstības programmās. Firsu-Pedvāles muižas pārmaiņām bija vajadzīgs ap 1,3 miljoniem eiro, no kuriem 750 000 ir Eiropas Reģionālā attīstības fonda finansējums un ap 550 000 eiro – Talsu novada pašvaldības līdzmaksājums.

Aktīvā vingrošana un pilates

Kopš pērnā septembra Skrundas novadā darbību sākusī skrunderiece, trenere Madara Nīkāze, kura pēc studiju beigšanas interesentiem piedāvā aktīvo vingrošanu un pilates. No novada ļaudīm vislielāko interesi izrādījuši Nīkrāces iedzīvotāji.

Pilates ir stiepšanās vingrojumi ikvienam, savukārt aktīvā vingrošana tiek pasniegta individuāli tiem, kuri par šādām nodarbībām izrāda interesi. Tas ir liels atvieglojums pagasta iedzī-

votājiem, jo tiem, kuri vēlas uzlabot savu veselību, šāds pakalpojums pieejams tepat – nekur nav jābrauc. Kā atzinusi pati M. Nīkāze, tas esot aicinājums, un viņa sapratusi, ka ne ar ko citu nodarboties nevēlas. Pilates Dzeldā notiek divreiz nedēļā Nīkrāces atpūtas centrā, bet individuālās nodarbības – trīsreiz nedēļā saietā nama treniņzālē. Trenere arī piedāvājusi skolēnu vecākiem savas atvases vest uz stājas korekcijas nodarbībām, bet te atsaucība bijusi ļoti maza.

Sola atbalstīt uzņēmējus un zemniekus

Nīkrāces pagasta un Skrundas novada vadība šomēnes tikusies ar lieliem un maziem vietējiem uzņēmējiem un zemniekiem, lai pārrunātu, kā turpmāk viens otram palīdzēt, lai veicinātu uzņēmējdarbību.

Tikšanās laikā abas puses izteica savu viedokli gan par novada, gan valsts nākotni. Domes vadība apņēmas veicināt uzņēmēju atpazīstamību Latvijā, palīdzot tiem ar reklāmu un informāciju. Kā atzīst pagasta pārvaldes vadītāja Ilona Rītiņa, situācija Latvijā ir tāda, ka daudzi uzņēmēji, nevarēdami te izdzīvot, dodas peļņā uz ārzemēm. Arī zemniekiem, kuri

nodarbojas ar graudkopību, nav viegli. Viss atkarīgs no laika apstākļiem, bet labi ir tas, ka no Nīkrāces neviens zemnieks prom doties negrasās. Mazliet vieglāk ir lopkopjiem, bet arī tur viss atkarīgs no gaļas iepirkumu cenām. Pricīgā ziņa: lai arī Latvijas ekonomika nav spīdoša, cilvēki pagastā atgriežas, saprotot, ka arī te tomēr var sākt savu biznesu, kaut gan ne tādā apjomā kā ārzemēs. Kā saka pagasta pārvaldniece, tikšanās beigusies uz pozitīvas nots, un priecēs tas, ka pagasta dzīve kaut lēni, tomēr virzās uz labo pusi.

Venta ir kā šoseja – jāprot izmantot

Skrundas novada Nīkrāces pagasta Lēnās skaistā vietā pie Ventas ceturto gadu saimnieko kempinga *Ventmalas* īpašnieks Andris Sēja, kurš uzskata, ka šī vieta ar savu skaistumu mierīgi var sacensties ar jebkuru citu Latvijā. Laivotājiem paredzēto atpūtas vietu Andris ierīkojis senču zemē. Pirms tam, kad sācis te būvēt atpūtas mājiņas, pirti un ēku, kurā pat kāzu dančus varot rīkot, īpašumu vajadzējis atkarot no kokiem un krūmājiem. Visu darījis pats, un nu tur redzams skaisti iekopts mauriņš.

CIK TE SKAISTI!

Kā saka A. Sēja, ideja darboties Lēnās radusies jau sen, bet, kad apskatījis gleznainos krastus, sapratīs, ka tā būs īstā vieta, jo Venta ir viena no laivotāju iecienītajām upēm. Pats smeja: citiem Venta ir Latvijas upe numur trīs, viņam tā ierindojas pirmajā vietā. Turpat netālu ir Ventas un Šķērveļa ieleja, Gobdziņu gravas ūdenskritums – tūristam ir, ko apskatīt, taču tuvākajā apkaimē nav iekoptas vietas, kur laivotājiem piestāt. Pie reizes šī vieta kalpo kā labs pagasta reklamēšanas veids, jo lielākā tās puses bagātība ir skaistā daba, klusums un miers.

„Katrs cilvēks, kurš te piestāj vai interesējas, kur upē no Lietuvas robežas līdz Skrundai ir kāds kempings, uzzina, ka ir tāda Nīkrāce, Lēnas,” saka A. Sēja. „Lielākajai daļai tūristu, kuri izkāpj krastā un uzzina, ko vēl apkaimē apskatīt, ir liels pārsteigums, cik te skaisti. Ja tā ir iespēja pastāstīt par pagastu, tā jāizmanto.”

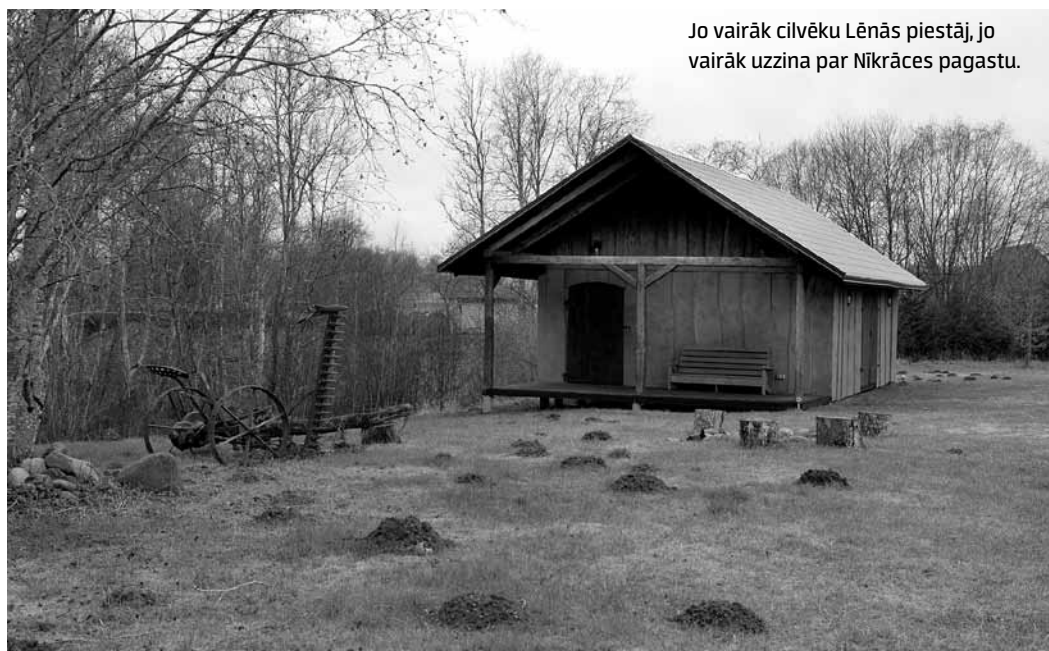
LAI NAV KĀ SUNS UZ SIENA KAUDZES

Uzņēmējs atzīst, ka saimniekot nav viegli – apkaimē trūkst cilvēku, kurus ņemt palīgos kā strādniekus, tamdēļ visu viņš dara kopā ar ģimeni. Panākumu atslēga ir sadarbība ar citu viesu māju īpašniekiem un lielajiem laivu nomas uzņēmumiem, jo daudziem iznomātājiem ir laivas, bet laivotājiem nav vietas, kur piestāt. Piemēram, ja kāds izlemj pa Ventu braukt no Lietuvas robežas līdz Skrundai, pa upi nāksies mērot aptuveni 40 kilometrus, un tad gribēsies atpūsties. „Tas vienmēr bijis mans moto – nedrīkst kā suns sēdēt uz siena kaudzes,” *Kurzemniekam* atklāj A. Sēja. „Tikai roku rokā ar citiem uzņēmējiem var panākt to, ka tik mazā apdzīvotā vietā kā Lēnas uzņēmējdarbība izdzīvos. Katram ir savs pienesums.”

Protams, sākums vienmēr grūts – jāiegulda nauda, bet, jo vairāk iegulda, jo lielāka iespējamība, ka nākotnē palielināsies arī peļņa. *Ventmalās* to darīs, būvējot ziemas māju, lai interesenti būtu arī laivošanas nesezonā. Galvenais ir darīt un ar savu darbu dot artavu pagasta attīstībai.

Galvenie Lēnu trumpji ir skaistā daba un miers.

Jo vairāk cilvēku Lēnās piestāj, jo vairāk uzzina par Nīkrāces pagastu.

Kempings kalpo galvenokārt kā atpūtas vieta laivotājiem.

Kā radīt un prezentēt ideju

PAŠAM JĀDEG

„Lai rastos stāsts, vispirms jābūt idejai – tādai, ar ko esat aizrāvis. Jūs esat tas, kurš par savu ideju deg. Jūs gribat mainīt savu pasauli. Varbūt esat izpētījis, ka neviens cits to nedara un ir iespēja nopelnīt. Svarīgi ir iecerēt kādam pastāstīt, nevis turēt sevī, citādi tā paliks idejas līmenī. Runājot, stāstot par to, ātrāk iegūsiat viedokli, kas var palīdzēt iecerei augt, attīstīties. Tādēļ svarīga ir prezentācija auditorijas priekšā.”

JĀVEIDO STĀSTS

„Lai ideja tiktu uzklaušīta, jāveido īsais stāsts (angliski *pitch*), pēc kura noklausīšanās cilvēks saka: „Par šo gribu dzirdēt vēl!” Tā būtība ir otru pārliecināt, ka jūsu ideja ir interesanta. Nevajag izklāstīt visu. Realitātē ir tā: jo vairāk zini, jo vairāk gribas pateikt. Marks Tvens sacījis: „Piedod, nebija laika, lai uzrakstītu īsāku vēstuli, tādēļ rakstu gari.”

Īsstāsts nozīmē to, ka savu biznesu izprotat tik labi, ka varat par to izstāstīt kodolīgi. Tas nav viegli, bet jāiemācās īsi pateikt, ko darāt. Reizē tas ir arī pats labākais. Piemēram, pirmajā stāvā iekāpjat liftā, blakus jums nostājas cilvēks, kuram vēlaties savu ideju izstāstīt, lai viņš kopā ar jums veido biznesu, un laiks ir tik, cik liftam uzbraukt līdz 12. stāvam, – pāris minūšu.”

LIELA NOZĪME DRĀMAI

„Stāsts jāskat ar drāmu. Vispirms jāpasaka, kas ir jūsu problēma vai sāpe. Ikvienu stāstu var uzlikt uz īpaša apļa *Varoņa ceļojums*. Stāsta varonis dzīvo savu parasto dzīvi, tad ierodas kāds (hakatonā – mentors), kurš viņu aicina piedzīvojumā. Galvenais varonis pamet sev zināmo pasauli, pa ceļam sevi maina, piedzīvo arī briesmas, beigās atgriežas mājās, bet viņa dzīve ir pārnesta jaunā līmenī. Vēl kā piemēru var minēt Sprīdīti, kurš pameta mājas un devās pasaulē. Viņam bija palīgi – Meža māte, Vēja māte, satika arī sliktos – Sīkstuli. Ceļojumā Sprīdītis savas spējas audzēja. Apejot apli, atgriezās mājās, bet bija mainījies. Tas ir stāsts par dzīvi, par jums. Jūs sēdējāt mājās, tad izdomājāt, ka vajag kaut ko darīt. Cilvēki aizmirst faktus, bet atceras stāstus.”

„Stāsts sākas ar problēmu. Un problēma ir drāma. Problēma ir kaut kas emocionāls,” Kuldīgas ideju hakatona dalībniekiem saka tā vadītājs Ernests Štāls.

Stāsts sākas ar problēmu. Un problēma ir drāma. Piemēram, pasaule iet bojā; veci cilvēki dzīvo, bet neviens par viņiem nerūpējas, neinteresējas. Problēmai jābūt emocionālai. Tas nozīmē, ka nedaudz jāielien otram dvēselē, jāpanāk, ka cilvēks problēmu asociē ar sevi, ka tā viņu aizskar. Piemēram: „Vai kādreiz esat zaudējuši tuviniekus?” Cilvēkam uzreiz rodas emocionālais konteksts, un viņš ir gatavs klausīties.”

JĀMIN IEGUVUMS

„Ja viss ir slikti, tad būs viss super! Mēs pasauli mainīsim kopā. Jārūnā nevis par risinājumiem, bet ieguvumiem, par to, kā tas mainīs dzīvi. Nestāstiet, ka lietussargs sastāv no koka kāta un metāla korpusa! Runājiet par ieguvumu: lietus laikā būsiet sausi, tas pasargās no lietusa!”

Viss būs super? Kāpēc? Kas ir iemesls, kādēļ jūs esat paši labākie? Jums ir pieredze, izglītība, komanda, daudz naudas. Jābūt kam tādām, kas jūs padara par pašiem labākajiem, kas ar konkrēto problēmu varēs tikt galā. Ir svarīgi minēt komandu.”

Labā idejas

prezentācijā jāietver:

- ievads (kas jūs esat, ko darāt),
- problēma,
- risinājums,
- sociālais aspekts,
- biznesa modelis,
- prasījums.

Lai uzstāšanās

būtu veiksmīga:

- ieņem skatuvi,
- pārvari stresu,
- piebremzē,
- zini savu sakāmo,
- runā ar visiem,
- nespēlē jautājumu pingpongu.

Labā runa ir:

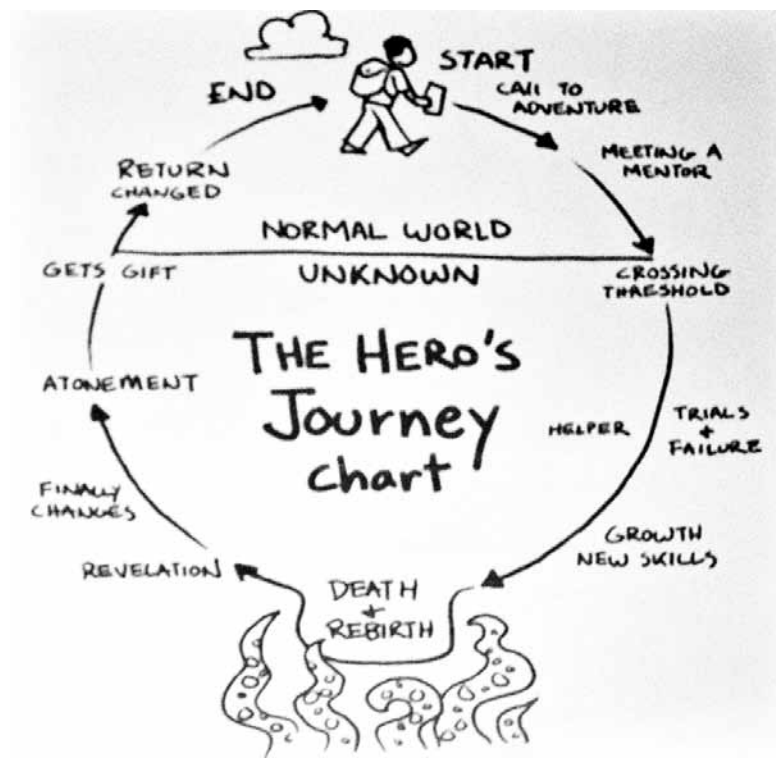
- mērķtiecīga,
- dzirdama,
- saprotama,
- interesanta.

JĀZINA, KO PRASĀT

„Jārūnā arī par tirgu – cik liels tas plānots. Jābūt biznesa modelim. Vienmēr minu apakšbikšu rūķa biznesa modeli. Viņiem

īsi, kodolīgi un vērtīgi pasniegt savu ideju publikai – to pērnrudden Kuldīgā ideju hakatona dalībniekiem stāstīja tā vadītājs ERNESTS ŠTĀLS.

Viņš ir jaunuzņēmuma *Dripit.io* valdes loceklis, jauno tehnoloģiju koprades telpas *TechHub Riga* dibinātājs.

Karte *Varoņa ceļojums*, kurā cilvēks no ierastās vides dodas pasaulē un, atgriežoties mājās, ir mainījies. Viņa dzīve ir jaunā līmenī.

jautā: „Kā taisīsiet naudu?” Esot trīs soļi. „Mēs taisām apakšbikses, un tad mums ir peļņa.” Bet kas ir otrais solis? Latvijā uz jautājumu, ko jūs darāt, bieži dzird sakām: „Mēs taisām...” Bet vajag pateikt to, kā domājat pelnīt. Piemēram, apakšbikses pārdošiet veikalu tīklos vai internetā. Cilvēkiem patīk runāt par risinājumiem. Bet jums jādomā par savu īsstāstu un jāsaka, kas par to maksās.

Parasti iepazīstoties domājam, ka svarīgākais vispirms ir pateikt savu vārdu. Tā nav – to līdz sarunas beigām cilvēks bieži neatceras un pie sevis domā: „Kā viņu sauca?” Tas tamdēļ, ka nav stāsta, kam vārdu piekabināt. Vārds jāmin beigās. Piemēram: „Paldies, šis ir mans ražojums, un mani sauc Ernests.” Jums vienmēr kaut ko vajag: naudu, padomu, telpas, pirmos klientus, atgriezenisko saiti, kontaktus. Stāsta noslēgumā jāmin arī tas, ko meklējat. Tas ir īpaši svarīgi sarunās ar investoru. Beigās vienmēr jābūt prasījumam.”

RUNĀT AR VISU AUDITORIJU

„Stāsts tiek prezentēts auditorijai. Jūs gribat kaut ko darīt, pārē-

jiem tas ir vienalga. Tāpēc jāizvēlas pareizais teksts un jāieņem skatuve. Daudzi saka: runājot no skatuves, ir stress un stāstīšana nepadodas. Stress ir visiem. Tas vajadzīgs, jo dod adrenalīnu, un tas savukārt – enerģiju, kas uz skatuves uzlādē.

„Cilvēki aizmirst faktus, bet atceras stāstus.”

Taču pārmērīgs stress arī nav labs. Un nevajag visu stāstīt monotonā balsī vai vienā elpas vilcienā. Vajag paņemt pauzi – tā dod iespēju cilvēkiem padomāt.

Runātājs bieži koncentrējas vienā punktā vai uz vienu cilvēku. Svarīgi atcerēties, ka jārunā ar visiem, kas atrodas telpā. Stāstītājam savs sakāmais jāzina. Nevajadzētu visu lasīt no lapas – to var izmantot, ielūkojoties runas pieturas punktus. Uz klausītāju jautājumiem jāatbild īsi. Sarunu beidzot vienmēr jāsaka: „Paldies!”

Inta Jansone
Lailas Liepiņas foto

VIEDOKĻI

Ja notiktu kāda katastrofa, ko jūs liktu ārkārtas somā, dodoties prom no mājām?

Mārtiņš Osis, skolnieks: – Manā koferī noteikti būtu lukturītis, ja nu pazūd elektrība. Ja es dotos tālu prom, ņemtu līdzīgu pupiņu zupas un roļtonus. Arī peldbikses – ja nu uzbrūk cunami, lai var peldēt. Ūdeni un kādu darbarīku, piemēram, nazīti. Siltākas drēbes arī, ja nu pa nakti jānakšņo laukā.

Adrians Bogdāns, skolnieks: – Ēdienu, piemēram, konservus, arī siltās drēbes, lukturīti, sērķociņus. Dokumentus paņemtu katram gadījumam. Reāls apdraudējums bija nesen, kad ASV un Irānas konflikta dēļ varēja izcelties trešais pasaules karš.

Velta Jūrmale, skolotāja mūzikas skolā: – Esmu domājusi, kā būtu, ja būtu, bet tā uzreiz nevaru atbildēt. Kaut gan zinu, ka arī tajā brīdī nebūtu laika domāt. Ticību ņemtu līdzī – bez maizes un ūdens somā noteikti būtu arī Bībele. Tāda situācija var būt – laiks ir tāds, kad gan dabā, gan citur viss kas var notikt. Ēdienu var paņemt līdzī pirmajam brīdī, turpmākais būtu Dieva rokās.

Una Ozola, pirmsskolas skolotāja: – Neesmu par to domājusi, bet noteikti somā ieliktu bērnam pamperus un citu viņam nepieciešamo. Ēdienu un pirmās nepieciešamības preces.

Silvija Graudiņa, pensionāre: – Kaut ko dzeramu un ēdamu. Pats par sevi saprotams, ka arī dokumentus.

Aina, mājsaimniece: – Apģērbu, skatoties pēc gadalaika. Ūdeni, ko padzerties, un kalorijām bagātu ēdienu, kas nebūtu jāņem. Aptieciņu. Bet vispār par šādu iespējamību nedomāju – tā var dzīvot mierīgāk.

Projektā Cik droša dzīve novados – tiesiski, ekonomiski, sociāli un informatīvi – šoreiz par drošību ārkārtas situācijās.

Paniku nesēt, bet par drošību padomāt

Ne tikai kara, bet arī dabas un citu katastrofu gadījumā cilvēkam būtu jābūt gatavam parūpēties par sevi un vismaz tuvākajiem. Aizsardzības ministrijas (AM) nostādne ir tāda, ka pašu spēkiem vajadzētu noturēties 72 stundas, tad jau klāt būtu arī papildspēki.

„Armija aizsargāt spēj, bet paši?”

Ar tādu atziņu no trīs dienu valsts aizsardzības semināra Priekšsēdētājs Ingūna Spulieniece, Jolanta Hercenberga, Lāsma Reimanes foto novada domes priekšsēdētāja Inga Bērziņa, piebilstot, ka pārliecinājusies – ar 2% no iekšzemes kopprodukta Latvijas aizsardzībai ir par maz. Viņa un Skrundas novada priekšsēdētāja Loreta Robežniece bijušas starp 40 dažādu nozaru speciālistiem pirmajā šādā seminārā.

LIELA NOZĪME IR SABIEDRĪBAI

I. Bērziņa pastāstīja, ka seminārā daudz kas līcis aizdomāties gan par mūsu valsts spēju aizsargāties no fiziska apdraudējuma un kibernetiskiem, gan par uzlabojumiem, kādus vajadzētu ieviest civilajā aizsardzībā. Seminārā piedalījušies speciālisti no Saeimas, ministrijām, pašvaldībām, ļoti lieliem un mazākiem uzņēmumiem, arī bankieri, nevalstisko organizāciju pārstāvji, pētnieki. „Vairums gan nesaprata, kādēļ tur esam nokļuvuši,” atzina I. Bērziņa.

Aizsardzības ministrs Artis Pabriks sācis ar jautājumu, kas tobrīd daudziem bijis uz mēles: „Kāpēc esam šeit? Tāpēc, ka notiek liela reforma, ko sauc par visaptverošas valsts aizsardzības sistēmas ieviešanu. Mēs ieņemam pavisam citā fāzē, kā Latvijā izprotam drošību un aizsardzību un kā redzam risinājumus nākotnē. Šajā sistēmā sava vieta ir ne tikai bruņotajiem spēkiem, bet arī visai sabiedrībai, arī jums kā vadītājiem un indivīdiem.” Uzsvērts, ka visi aicināti ir savā jomā viedokļu līderi, kuriem svarīgi sadarboties, lai iespējamās

krīzes gadījumā katrs zinātu savu uzdevumu un pienākumus valsts aizsardzībā.

I. Bērziņa pastāstīja, ka līdzīgi semināri regulāri notiekot arī citās valstīs. Somijā un Igaunijā uzņēmumu, valsts iestāžu un biedrību vadītājiem šādas mācības tiek rīkotas pat vairākas nedēļas.

Kuldīgā tiekoti ar pagastu pārstāvjiem, I. Bērziņa pastāstīja, ka līdzīgi semināri regulāri notiekot arī citās valstīs. Somijā un Igaunijā uzņēmumu, valsts iestāžu un biedrību vadītājiem šādas mācības tiek rīkotas pat vairākas nedēļas. Kuldīgā tiekoti ar pagastu pārstāvjiem, I. Bērziņa pastāstīja, ka līdzīgi semināri regulāri notiekot arī citās valstīs. Somijā un Igaunijā uzņēmumu, valsts iestāžu un biedrību vadītājiem šādas mācības tiek rīkotas pat vairākas nedēļas.

SASAUC ILGĀK, KAS VĒSTĪJUMU NES TĀLĀK

L. Robežniece atzīst: „Es semināru vērtēju ļoti augstu.” Viņasprāt, kopā sasaukti tie, kuri vēstījumu nes tālāk. „Daudzi semināra dalībnieki ar civilo aizsardzību jau bija saistīti, bet tur uzziņātais lika uz daudz ko paskatīties no citas puses. Nekas no tā, ko Aizsardzības ministrija no

sabiedrības vēlas, nav neizdarāms, tikai līdz tam neviens neaizdomājās. Kaut vai par tām 72 stundām, kurās cilvēkam jābūt gatavam parūpēties par sevi pašam. Nav par to jādomā katru dienu, bet ir ļoti zināt spēles noteikumus,” teic L. Robežniece.

Viņasprāt, sabiedrībai jādomā par iekšējo drošību, par rīcību jebkurā katastrofā. Jautāta, kā viņa AM vēstījumu var nest tālāk, priekšsēdētāja atbildēja: „Tūlīt pēc semināra runāju ar pašvaldības darbiniekiem. Esmu iecerējusi par to runāt arī iedzīvotāju sapulcēs, kas Skrundas novadā notiks maijā. Viens ir putnsabiedrības darbiniekiem, viņi tālāk var runāt ar plašu sabiedrību. Ja mēs par kaut ko negribam domāt, bet apkārt par to runā, agri vai vēl aizdomājami. Piemēram, arī dūmu detektoru paredzēti mūsu drošībai. Pirms pieciem gadiem par to ne domājām, ne runājām. Ja kādam bija – labi. Šodien visi zinām, cik nepieciešami tie ir. Domāju, ka pamazām ieviesīsies, jo tā ir tieša iespēja pašiem saglabāt dzīvību.”

„Katram jābūt gatavam trīs diennaktis par sevi parūpēties pašam.

Nav par to jādomā katru dienu, bet ir ļoti zināt spēles noteikumus.”

Valsts aizsardzības koncepcija,

kurā ietverti arī visaptverošas valsts aizsardzības pamatprincipi, ir galvenais aizsardzības nozares plānošanas dokuments, ko AM izstrādā, balstoties uz Nacionālo drošības koncepciju un Militāro draudu analīzi. Tā paredz pasākumus valsts aizsardzības nodrošināšanai miera, valsts apdraudējuma un kara laikā. Saskaņā ar Nacionālās drošības likuma 29. pantu Saeima apstiprina Valsts aizsardzības koncepciju ne retāk kā reizi katrā sasaukumā līdz sava otrā darības gada 1. oktobrim.

Vairāk informācijas: www.sargs.lv.

72 stundas

Krīzes situācijā bruņotie spēki un atbildīgie dienesti pārvarēs apdraudējumu, tāpēc ikvienam jābūt spējīgam noturēties pirmās dienas – vismaz 72 stundas, informē Aizsardzības ministrija.

Tā brīdī ikdienu kardināli mainās, jo var nebūt pieejama elektrība, gāze, apkure, internets, mobilie sakari un citi pakalpojumi. Var nestrādāt veikali un benzintanki, nedarboties bankomāti un maksājumu kartes. Var tikt apgrūtināta ārstniecības iestāžu un glābšanas dienestu darbība.

Kas jāliek ārkārtas gadījumu somā?

Jāmāk izmantot katru priekšmetu, ko plānots somā likt. Ja tikai krīzē pirmoreiz mūža ir vēlme lietot gāzes degli vai cirvi, labāk tos vispār neņemt līdzī, jo tas var beigties slikti pašam un apkārtējiem.

SOMAS SATURS

Ārkārtas gadījumu soma paredzēta: ugunsgrēkam, zemestrīcei, tehnogēnai katastrofai, karadarbībai u.c. Tai jābūt saliktai tā, lai krīzes situācijā tā ir gatava līdzņemšanai pāris minūtēs bez papildu krāšanās. Tur tiek uzglabāts primāri nepieciešamais. Vieglākais ceļš, kā inventāru izvēlēties: uz lapas sarakstīt visu, kas nāk prātā, tad izsvītrot lieko.

KAS JĀŅEM LĪDZI

■ **Dokumenti** (pase, ID karte, dzimšanas, laulības apliecība, zemesgrāmata u.c.) Ikdienā somā tos neglabāsi, bet jau laikus tiem jāatvērta. Ideāli, ja visi nozīmīgie dokumenti tiktu glabāti kopā ūdensdrošā mapē, lai būtu ātri pieejami.

■ **Rezerves apģērbs** (gan sev, gan mājniekiem) Ieteicams uzreiz likt somā silto apģērbu, jo arī vasarā naktis ir aukstas. Ideālā variantā – divus veļas komplektus un vairākus pārus zeķu. Parasti nav zināms, cik ilgi nāksies uzturēties ārā. Var ielikt veļas mazgāšanas līdzekli.

■ **Aptieciņa** Pietiks ar standartu autoaptieciņu un svarīgākajām zālēm, kuras lietot ikdienā. Ja ģimenē ir bērni, obligāti jābūt zālēm bērniem, jo tieši viņi krīzē ir vājākie posms. Ieteicams pret temperatūru, alerģiju, vitamīni. Obligāti jāieliek aktivētā ogle – jo vairāk, jo labāk. Ārkārtas situācijā aptiekas var nestrādāt.

■ **Skaidra nauda, daļa vērtlietu** Var nedarboties bankomāti un bezskaidras naudas norēķini. Vērtlietas noderēs kā naudas aizstājējas, jo kara gadījumā nauda parasti zaudē vērtību. Zelta ķēdīte vai gredzens var ģimeni kādu laiku pabarot. Somā vēlams vairākas slēptuves, kur naudu un vērtlietas glabāsi.

■ **Nedaudz pārtikas** Vieglākais variants būtu gatavās armijas pārtikas pakas, bet pirms tam jāizlemj, vai būsiet gatavi tās dot arī bērnam. Dārgāks ir speciāls tūristu uzturs, kam mēdz būt ilgāks glabāšanas termiņš. Laba alternatīva ir graudaugi: rīsi, griķi, auzu pārslas, putraimi. Tos vienkrāšāk pagatavot un uzglabāt, tikai jā-sargā no mitruma. Uzglabāšanai laba būs, piemēram, puslitra kokakolas pudele. Vēl no pārtikas var ielikt cukuru, sāli, medu, rozīnes, riekstus, žāvētus augļus, pievienot šokolādi un batoniņus enerģijai. Konservu nebūs tas labākais – ārējo apstākļu dēļ tie var bojāties un tie ir smagi. Ideāli, ja somā ir vairāki litri ūdens. Arī vismaz viena metāla bļodiņa uz diviem un karotes, metāla krūzītes – izturīgas, vieglas, ļauj ēdienu uzsilīt uz uguns.

■ **Minimālais darbarīku klāsts** Saliekamais zāģītis, tūristu cirvītis, nazis. Daudz vietas neaizņems t.s. multiinstrumenti. Ieteicams arī metāla zāģītis, vismaz viens asmens, aukla, drāts. Noderēs labi daudzfunkciju instrumenti, kas neaizņems daudz vietas. Mērķis – iekārtot nakšņošanas un ugunsкура vietu, labot ekipējumu.

Šie ieteikumi nav likums. Ārkārtas gadījumu somas salikšanā katram jāizvērtē sev nepieciešamo mantu klāstu.

KUR TO VISU SALIKT?

Ja cilvēks ir viens, ieteicama 80–100 litru tilpuma soma. Ģimenei visu pušu karavīri jebkuru militāro krāsojumu uztvers kā draudu pēc principa, ka pirmās nepieciešamības lietas ir visās – ja gadās šķirties, lai kāds nepalikne bez nekā. Ja ģimenē ir bērni, arī viņiem ieteicama soma, kam iekļūst arī ielīmēta/iesūta ūdensizturīga birka ar bērna vārdu, uzvārdu, personas kodu, vecāku vārdu, uzvārdu, tālruni. Tādu pašu birku der izgatavot kā žetonu uzkāšanai kaklā. Krīzes situācijās bērni no vecākiem viegli var noklist. Viņu somā var būt mīļa rotaļlieta, rezerves cimds, zeķes, cepure un viegla pārtika: batoniņi, brokastu pārslas, ūdens.

Ārkārtas gadījumam nevajadzētu izmantot sporta somu vai ceļojumu koferi. Tie nav ērti nēsājami, turklāt neiztur ilgstošu slodzi. Nevajadzētu izvēlēties armijas vai arī tūrisma somas ar armijas krāsojumu (raibo kamuflāžu). Karadarbībā viss, kas kaut attāli-

nāti atgādina militāro, ir potenciāls mērķis. Tas pats attiecas uz apģērbu. Visu pušu karavīri jebkuru militāro krāsojumu uztvers kā draudu pēc principa, ka pirmās nepieciešamības lietas ir visās – ja gadās šķirties, lai kāds nepalikne bez nekā. Ja ģimenē ir bērni, arī viņiem ieteicama soma, kam iekļūst arī ielīmēta/iesūta ūdensizturīga birka ar bērna vārdu, uzvārdu, personas kodu, vecāku vārdu, uzvārdu, tālruni. Tādu pašu birku der izgatavot kā žetonu uzkāšanai kaklā. Krīzes situācijās bērni no vecākiem viegli var noklist. Viņu somā var būt mīļa rotaļlieta, rezerves cimds, zeķes, cepure un viegla pārtika: batoniņi, brokastu pārslas, ūdens.

Labākā izvēle ir tūristu mugursoma ar:
• platām, polsterētām plecu lentēm, vidus jostu,
• āra kabatām,
• iespēju mantas stiprināt ārpusē,
• lietus pārvalku.
Pie somas var piestiprināt atstarojošo vestī, lai jebkuram skaidrs, ka vēlaties piesaistīt sev uzmanību.

Krīzē soma nav statusa simbols – tai jākalpo drošībai un ērtībai. Tas attiecas arī uz apģērbu. Nevelciet ļoti pamanāmu, dārgu, uzkrītošu apģērbu, jo tā tikai piesaistīsiet lieku uzmanību.

VIEDOKĻI

Lai gatavi būtu visi

Artis Pabriks, aizsardzības ministrs: – Uz mūsdienu drošības izaicinājumiem jāatbild ar efektīvu rīcību. Obligātais militārais dienests nav to vidū. Zviedrijā obligātajā dienestā apmēca ap 5% iedzīvotāju, Lietuvā – ap 10%. Faktiski tas nozīmē, ka pārējie 90% cilvēku nav sagatavoti nekādām krīzēm. Mūsu mērķis kā mazai valstij, kas vienlaikus ir ES un NATO ārējā robeža, bez piespiedu metodēm lielāku cilvēku skaitu sagatavot dažādām krīzes situācijām, tai skaitā hipotētiskai kara darbībai. Esam secinājuši, ka labākais veids, kā to darīt, ir piedāvāt valsts aizsardzības modeli visai valstij un skolās ieviest valsts aizsardzības mācību.

Rezultāti nav prognozējami

Jānis Karlsbergs, Aizsardzības ministrijas valsts sekretārs: – Pēdējos gados globālie riski mainījušies. Eiropas un NATO valstu virzienā tie nāk ne tikai no Krievijas, bet arī Ziemeļkorejas, Tuvuajiem Austrumiem, Ķīnas. Tāpat nevar ignorēt Venecuēlā ietilgušo krīzi, Vidusāzijas un Āfrikas konfliktus, radikālā islama izplatību pasaulē – visi šie procesi var attīstīties ar pagaidām neprognozējamu rezultātu.

Snēpelē top liela kazu ferma

Snēpeles pagasta *Norniekos*, lielākajā strausu fermā Latvijā, pamatīgs attīstības solis tiek sperts vēl vienā nozarē – kazkopībā. Ar Eiropas fondu atbalstu tiek investēti 150 tūkstoši eiro – top vērienīga būve, kurā paredzēta mājvieta 300–350 kazām.

Šajā 780 m² fermā vietas būšot 300–350 kazām. Ar to būšot pietiekami, lai restorāniem un citiem klientiem nodrošinātu regulāru piegādi.

LAI KOPTU AINAVU, NOPĒRK LOPUS

Saimnieki Anda Šimane un Pēteris Gobzemis stāsta, ka ar nolūku izkopt ainavu pirmās divas kazas un viens āzis iegādāti pirms četriem gadiem. *Norniekos* ap centrālo teritoriju apkārt auguši krūmi, zāli pļaut bijis grūti, bet nu jau aptuveni 120 kazu ar šo problēmu lieliski tiekot galā.

„Noēd visu, ko vajag un nevajag,” smeļ Pēteris. „Ganāmpulks auga, un mēs sapratām, ka gaļas kazu audzēšana būs kā atsevišķs novirziens. Ferma top ar Eiropas atbalstu, un vietas būs vairāk nekā 300 kazām. Daudzums vajadzīgs tāpēc, lai nodrošinātu gaļas piegādi. Var būt arī tāds bizness, ka audzē un nodod kautuvē, nezinot, kur gaļa tālāk aiziet, bet mēs piegādājam gala patērētājiem – privātiem klientiem un restorāniem. Īpaši restorāniem vajag noteiktu ķermeņa gabalu, jo ēdienkartē ir konkrēts piedāvājums. Mums kā piegādātājiem darbs ir lielāks un piņķerīgāks, toties varam dabūt labāku cenu. Par konkrētu gabalu, nevis kautķermeni – 10 līdz 16 eiro par kilogramu.”

JĀSPĒJ IZPILDĪT TRĪS NOSACĪJUMUS

Restorāni ļoti labprāt ņemot Latvijā audzētu pārtiku, bet, lai tie ar ražotāju sadarbotos, obligāti jāizpilda trīs nosacījumi. „Pirmais – kvalitātei vienmēr jābūt vienāda. Ja restorāna porcijā ir 10 cm garš burkāns, tad nevar ļaut

Pēteris Gobzemis rāda vienu no diviem vaislas āžiem, kas atvests no Anglijas un kopā ar ceļa izdevumiem maksājot ap pusotru tūkstoti eiro.

kādam augt lielākam un piegādāt tādu,” stāsta Pēteris. „Otrkārt, jānodrošina, lai piegāde būtu regulāra. Trešais – sezonas vidū nedrīkst pateikt, ka nav vairs, ko piegādāt.

Esam bijuši lauku tūrisma semināros, kur zemnieki sūdzas, ka viņu izaudzēto aitu nevienam nevajagot. Nav tā, ka nevajag. Ir jāsaprot restorāna darbs. Tur nav kā mājās, kur gatavo tādu ēdienu, lai izmantotu visu kautķermeni. Mūsu darbs ir domāt, kur likt pārējo, ko restorāns nepaņem. Tādēļ kazu skaitu palielinām, lai piegādi nodrošinātu.”

Anda papildina: bijušas arī tādas reizes, kad konkrētā dienā pasūtīts tikai viens kilograms strausa gaļas, bet viņi vienai

reizējai uz Rīgu. Kā jebkurā nozarē reputācija ir svarīga, un klientam jābūt drošam, ka pasūtījumam tas saņems. Līgumi ar restorāniem ir par regulāru strausu gaļas piegādi, bet par kazas gaļas piegādi vēl neesot noslēgti, toties ir sadarbība ar vairākiem pavāriem, kuri nelielā daudzumā ņem eksperimentējot gatavo īpašus piedāvājumus.

NEMĪTĪGI PAPLAŠINĀS

Nornieki ir Pētera senču īpašums, kas atgūts pirms daudziem gadiem, bet pa Īstam ģimene šeit saimniekot sākusi pirms deviņiem gadiem. 1. aprīlī – Joku dienā – atveduši pirmās strausu ģimenes. Tās un fermas būvniecība izmaksājusi ap 30 tūkstošiem eiro

„Februāris *Norniekos* pasludināts par snēpelnieku mēnesi:

saimniecības apskatei un restorāna apmeklējumam vietējiem būšot atlaide.”

„Jebkura ideja ir īstenojama, ja pats tai notici. Ja pirms gadiem mēs bankai lūgtu, lai finansē ideju, ka meža vidū būs restorāns, noteikti saņemtu atteikumu. Bet mēs paši tam ticējām, un nu te tas ir,” uzskata Snēpeles *Nornieku* īpašnieki Pēteris Gobzemis un Anda Šimane.

par pašu ņemtu kredītu. „Radi, draugi gribēja putnus redzēt, un mēs sākām attīstīt viesmīlības biznesu. Nolēmām, ka jārāda arī plašākam lokam, ja ir, ko rādīt,” saka Pēteris.

Otra ferma (arī 240 m²) un inkubācijas māja (50 m²) jau celtas ar Eiropas fondu atbalstu. Abās ēkās dzīvo aptuveni simts strausu.

RESTORĀNS AR PUTNIEM

Divus gadus *Nornieki* piedāvā arī ēdināšanu. Atkal iegūstot Eiropas līdzfinansējumu, uzcelts un iekārtots lauku restorāns, kam dots nosaukums *Ar putniem*. Tas atvērts katru dienu. Īpašnieki uzskata: tam jābūt pieejamam apmeklētājam vajadzīgajā dienā. Ceļš līdz laukiem ir diezgan tāls no jebkuras pilsētas, un ierašanās uz restorānu, kad tas nestrādā, radītu vilšanās.

Kā nākamais attīstības solis iecerēta brīvdienu māja, kurā varēs atpūsties arī divas ģimenes vienlaikus. Naudas iegūšanai un būvniecībai projekts esot jau akceptēts.

ABI SPĒKUS VELTĪS SAIMNIECĪBAI

Tā kā darbība nemitīgi paplašinās, darāmā kļūstot arvien vairāk. Pirmos gadus Anda un Pēteris te strādājuši, saglabājot arī algotu darbu. Pirms diviem gadiem Anda no tā atteikusies un visus spēkus veltījusi tikai saimniecībai. Pēdējā darbavieta bijusi Kuldīgā restorāns *Bangert's*, un tur gūtā pieredze lieti noderot pašas viesmīlības biznesā. Visus viņas darbus saimniecībā nemaz

uzskaitīt nevarot: bez tā, ka gatavo un pasniedz viesiem ēdienus, izrāda strausu un nu jau arī kazu fermu, no strausu taukiem gatavo krēmu, no spalvām un olu čaumalām – rotas un radošās darbnīcas to māca citiem.

Pirms pāris nedēļām arī Pēteris saimnieko vairs tikai savā saimniecībā. Pirms tam viņš desmit gadus bija pašvaldības uzņēmuma *Kuldīgas komunālie pakalpojumi* vadītājs. „Varu būt pateicīgs, ka man tāda iespēja bija. Tādu pieredzi, kādu esmu guvis tur, reti kurā skolā var iemācīties. Kuldīgas mērogā uzņēmums ir samērā liels, sarežģīts, ar daudziem procesiem un pakalpojumiem. Pieredzē, kas tur veidojusies, ir ieguvīs gan uzņēmums, gan es. Attīstoties mūsu saimniecībai, tikai loģiski bija pilnībā pievērsties tai.”

Norniekos strādā arī divi algoti darbinieki, un tuvākajos plānos esot nodarbināt vēl divus. Liels palīgs ir Pētera tētis, kurš bieži viesiem izrāda saimniecību.

Februāris te pasludināts par snēpelnieku mēnesi, kurā apskatei un restorāna apmeklējumam vietējiem būšot atlaide. Anda stāsta: reiz atbraukušie Snēpelē jautājuši, kur te audzē strausus, bet cilvēks raustījies plecus.

„Lai arī vietējie zinātu, kas te notiek, ar prieku izrādīsim. Mums šis darbs patīk, un prieku rodam reizēs, kad cilvēki atkal un atkal saka: mēs ar savu darbošanos viņus iedvesmojam. Bieži pēc ciemošanās cilvēki secina: šeit ieguvuši vairāk, nekā cerējuši.”

„Prieku rodam reizēs, kad cilvēki atkal un atkal saka: mēs ar savu darbošanos viņus iedvesmojam.”

PASAUĻĒ

Kas tā par vietu?

162. kāрта

Tas ir viens no augstākajiem kalniem pasaulē. Kalna augstums sasniedz 8586 m virs jūras līmeņa. Tulkojumā tā nosaukums nozīmē *piecas sniega bagātības*, jo kalns sastāv no piecām virsotnēm, no kurām četras ir augstākas par 8450 metriem. Piecas bagātības – zelts, sudrabs, dārgakmeņi, labība un svētās grāmatas – simbolizē piecas Dieva krātuves. Līdz pat 1852. gadam tas tika uzskatīts par pasaules augstāko kalnu. 1955. gada 25. maijā pirmie alpīnisti, kas tajā kāpa, bija Džo Brauns un Džordžs Bends no Lielbritānijas. Britu ekspedīcija patieso kalna virsotni tā arī nesasniedza, jo cienīja vietējo ticību, kas uzskatīja, ka kalns ir svēts un liedz tiem uzkāpt pašā virsotnē.

Atbildi gaidām līdz 30. janvāra 11.00; to sūtīt konkursam *Pasaules pazinējs, Kurzemniekam* 1905. gada ielā 19, Kuldīgā, LV-3301, vai e-pastā: konkursi@kurzemnieks.lv vai iemest redakcijas durvju pastkastē.

161. kārtas atbilde: Hurgada, Ēģipte.

Pareizi atbildējuši: Vilnis Bēniņš, Ingars Neimanis, Daina Gerente, Gunta Folkmane, Ausma Kreidere, Velta Višņevska, Gunta Grundmane, Mārtiņš Stebulis, Daina Brūkle.

Konkursu atbalsta veikals *Cikāde*.

VĒSTURE

Kurzemnieks sadarībā ar Kuldīgas novada muzeju piedāvā konkursu, kas liek papētīt vēsturi vai vienkārši atcerēties dažādus notikumus Kuldīgas, Skrundas un Alsungas novadā.

4. jautājums

Kā sauc attēlā redzamo vietu? Kas šobrīd atrodas šajā ekā?

Atbildi un, ja ir, arī atmiņu stāstu par attēlā redzamo līdz 30. janvāra 11.00 sūtīt e-pastā: konkursi@kurzemnieks.lv. Ik ceturksni būs balviņa no Kuldīgas novada muzeja.

3. jautājuma atbilde: tas ir Kuldīgas tirgus laukums 40. gadu beigās un 50. gadu sākumā. (Pēc Otrā pasaules kara laukumu sauca arī par Kolhoziņu tirgus laukumu).

Pareizi atbildējuši: Daina Brūkle, Mārtiņš Stebulis, Gunta Grundmane, Velta Višņevska, Ausma Kreidere, Daina Gerente, Ingars Neimanis.

DABA

Vai pazīsti šo dzīvnieku?

4. kāрта

Šis dzīvnieks dzīvo gandrīz visā pasaulē, izņemot Antarktīdu, Austrāliju, Jaungvineju un Jaunzēlandi. Latvijā sastopamas 3 sugas. Dzīvnieki ir salīdzinoši neliela auguma, lielākā daļa no tiem nav lielāki par peli. Raksturīgas mazas actiņas un kopumā vāja redze, toties šiem dzīvniekiem ir izcila oža un dzirde. Tie barojas ar kukaiņiem, tārpiem, sēklām, riekstiem un kritušām koku lapām. Vairākas sugas ir indīgas, un to inde izdalās caur īpašu kanālu zobos. Kādas šīs dzīvnieku dzimtas sugas pārstāvja siekalas satur peptīdus, kas, iespējams, var tikt izmantoti vēža ārstēšanā. Dažas sugas ehologijai izmanto ultraskaņas spiedienu

sēriju. Viena no sugām ir mazākie zīdītāji pasaulē. Ziemas laikā tas maz ēd un zaudē 30–50% no savas masas, samazinoties pat kaulu, galvaskausa un iekšējo orgānu apjomam. Kas tas par dzīvnieku?

Atbildi līdz 30. janvāra 11.00 sūtīt e-pastā: konkursi@kurzemnieks.lv.

3. kārtas atbilde: tenreks.

Pareizi atbildējuši: Līga Immure, Guntis Obodņikovs, Daina Gerente, Gunta Folkmane, Vikija Poriete, Ausma Kreidere, Velta Višņevska, Gunta Grundmane, Mārtiņš Stebulis, Daina Brūkle.

MEKLĒ UN ZVANI!

Atrodi teikumu šodienas *Kurzemniekā* un no 15.00 līdz 16.00 zvani pa tālr. 25466688! Veiklākajam un acīgākajam balvā – *MicRec* mūzikas ierakstu disks.

Teikums:

Mūsu darbs ir domāt, kur likt pārējo, ko restorāns nepaņem.

Atbilde:

21. janvāra atbilde: teikums *Jāiemācās būt laimīgam tur, kur esi atradās 7. lappuses rakstā Kad atrasts īstais virziens.*

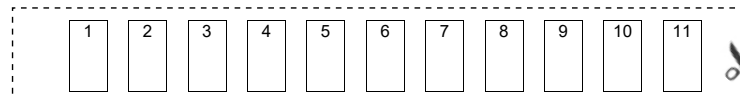
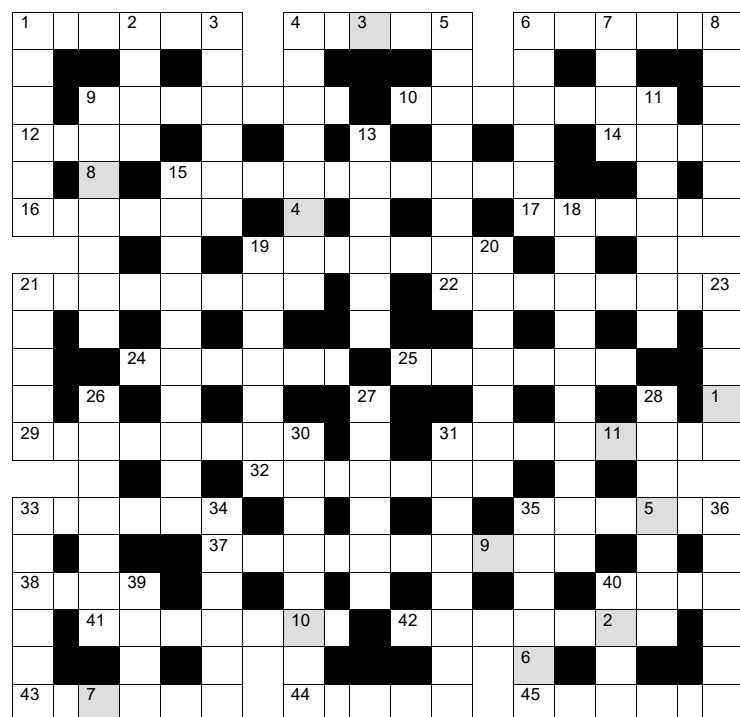
Šoreiz balviņu saņem MĀRTIŅŠ STEBULIS. Gaidām redakcijā.

Konkursu atbalsta *Micrec*.lv

KRUSTVĀRDU MĪKLA

Veidojusi Daina Skribāne.

Risinājumu gaidām līdz 30. janvārim.

Horizontāli: 1. Franču aktieris (1904–1976) galvenajā lomā kinofilmā *Nožēlojamie*. 4. Franču mīms (1923–2007). 6. Pilsēta, kurā notika II un VIII vasaras olimpiskās spēles. 9. Tāds, kas ir izlīdzis. 10. ASV prezidents (1784–1850). 12. Antonīms vārdam *dārgs*. 14. Salikteņu pirmā daļa ar nozīmi *gaisa, gaisa satiksmes*. 15. Francijas valsts himna. 16. No viegla materiāla ātri uzceltas pagaidu mītnes. 17. Ziemas sporta piederumi. 19. Dabasskatī. 21. Augstākā kalnu virsotne R-Eiropā. 22. Īstas (sar.). 24. Dzelzs un niķeļa sakausējums. 25. Laimēt. 29. Gargabalniēks – sportists, kas specializējas garās distancēs. 31. Baltmaizes radziņš, kārtainās mīklas pīrādziņš pusmēness formā. 32. Plēsti koka dēļi – jumta segmateriāls. 33. Baltijas vācu gleznotājs (1866–1949). 35. Franču režisors (1928–2000). 37. Franču gleznotāja K.Monē (1840–1926) gleznu sērija. 38. Grafiska zīme mūzikas skaņas pierakstam. 40. Kukaiņu darinātu šūnu kopums. 41. Garšviela, kas pagatavota no krustziežu dzimtas lakstaugu sēklām. 42. Panākt, būt par cēloni, ka (kas) rīb. 43. Franču dramaturga P.Korneija (1606–1684) pēdējā luga. 44. Sengrieķu mitoloģijā – mīlestības dievs. 45. Lēciena veids daiļslidošanā.

Vertikāli: 1. Cept gaļu uz restēm vai speciālā krāsnī. 2. A.Upīša (1877–1970) romāns *Vēcas ...*. 3. Spurdzes. 4. Gari un tievi cilvēki (sar.). 5. Tādas, kurām ir veikta operācija. 6. Tropu koki ar slaidu, garu stumbru un lielām vēdekļveidīgām vai plūksnotām lapām. 7. Reinas labā pieteka. 8. Augs vai dzīvnieks, kas ievests no citām klimatiskajām zonām. 9. Pazemē stīgojošs auga dzinums, kura galā uzkrājas rezerves vielas un izveidojas bumbulis vai sīpols. 11. Indijā un Afganistānā – cilts vadonis, augstmanis, augsts ierēdnis. 13. Kalnu sistēma Āzijā. 15. Latviešu basketbolists (1964). 18. Spēļu automātu zāles. 19. Latviešu gleznotājs (1943). 20. Medicīnā – aparāts, ar kuru var iegūt cilvēka organismā ievadīto radioaktīvo izotopu izvietojuuma ainu. 21. Izbūve masta galā apvāršņa novērošanai. 23. Surogātpasts. 26. Grezna reprezentācijas celtnē. 27. Kļūt lielākam, spēcīgākam (augot). 28. Izraisīt psihiskas ciešanas, ļoti apbēdināt. 30. Iekārta kokmateriālu pacelšanai vai netālai transportēšanai. 31. Oranždzeltens augu pigments. 33. Pilsēta Francijā, kurā kopš 1946. gada notiek ik gadu starptautiskie kinofestivāli. 34. Pasūra (par garšu). 35. Veca sieviete. 36. Celtnes vertikālās daļas. 39. Sala, uz kuras atrodas Parīzes Dievmātes katedrāle. 40. Klepus.

Pareizā atbilde: UVERTĪRA (orķestra skaņdarbs – ievads operai, baletam, operetei, oratorijai, kantātei, svītai, drāmai u.tml.).

Atbildes. **Horizontāli:** 1. Cimds. 4. Erots. 9. Karbīds. 10. Klaušas. 12. Muarē. 13. Ežas. 14. Svīta. 16. Liedags. 19. Kampars. 21. Kasta. 22. Reina. 23. Ļumēt. 25. Prīma. 28. Vakanti. 29. Sinepes. 31. Kalna. 33. Rets. 35. Magma. 37. Ugarita. 38. Ordenis. 39. Balss. 40. Malta. **Vertikāli:** 2. Izraēla. 3. Dzīve. 5. Roks. 6. Trans. 7. Osmanis. 8. Pantera. 11. Bulis. 15. Skāļas. 17. Diena. 18. Skapis. 20. Plēne. 24. Paraugš. 26. Īstenot. 27. Cemme. 30. Nemanot. 32. Afiša. 34. Sādža. 36. Gans. **Pareizi atbildējuši:** Bruno Mekšs, Gunta Vāciete, Velta Višņevska, Ojārs Silkans, Vilnis Bēniņš. Atminējumu, izgrieztu no laikraksta (ne kopētu), sūtīt uz redakciju *Krustvārdu mīkla konkursam, Kurzemnieks*, 1905. gada ielā 19, Kuldīgā, LV-3301, vai iemestiet redakcijas vēstuļu kastītē.

Akcents
Salonveikals
Janvāra, februāra uzvarētājam
dāvāna gādāta sadarbībā
ar salonveikalu *Akcents*.

OTRDIENAS VIESIS

Možais sporta ziņu moderators

Teju 20 gadus televīzijas kanālā LNT sporta ziņas lasīja moderators LAURIS LIZBOVSKIS. Šodien viņš ziņas ne tikai lasa kanālā TV3, bet pats tās arī veido un filmē. Vēl vada pasākumus, arī *Kuldīgās gada balvu sportā*.

Cik sen jau darbojies sporta žurnālistikā, kā tajā nonācī?

Es mazāk esmu žurnālists, vairāk ziņu moderators. Sākums visam bija deviņdesmitajos. Pēkšņi nāca piedāvājums, jo nebija, kas naktīs strādā. Tolaik *Pica TV* radās pirmais rīta programmas projekts. Moderatoru nebija, viss bija izdarīts aizkadrā.

Jaunā paaudze par tādu TV neko nezina. Deviņdesmitajos tā bija tāda neliela Andreja Ēķa revolūcija, radās pirmā komerc-televīzija. Tapa arī pirmais rīta bloks. Jau minēju, ka nebija cilvēku, kuri naktīs taisītu sporta ziņas. Man izteica piedāvājumu, tā viss sākās, arī mani agrīti rīta braucieni ar dežurējošajiem tramvajiem.

Tolaik interneta nebija. Lai gan informācijas plūsma notika, bija *BNS, Reuters*. Viss bija vienkārši un diezgan primitīvi, bet līdz ekrānam informācija nonāca. Vēlāk 1996. gadā Ēķis nodibināja LNT, man sakot: „Ej un lasi!”, uzreiz iemeta kadrā. Šīs dienas acīm atskatoties, viss bija vienkāršs: studijā parastie galdi sastumti kopā, špikeru mašīnas nebija. Taču viss notika. Datori gan mums bija iepirkti vieni no labākajiem Latvijā, tā saucamie *silikona grafīki*, tādu citiem toreiz nebija. Visus šos 20 gadus ziņas kāds lasīja, kāds veidoja. Beigu posmā paši gatavojām: meklējām informāciju, video, rakstījām tekstu, paši arī lasījām. Bieži vien viens cilvēks veidoja visas sporta ziņas. Tas nav ideāls variants. Citās televīzijās varbūt to dara vairāk cilvēku.

Strādāji ne tikai televīzijā, bet arī radio. Varēji apvienot?

Ir stāsts arī par to, kā nonāca radio *SWH*. Vienā brīdī Jānim Šipkēvicam apnika, ka ziņu diktori, kas bija tālu no sporta, ne kļūdas dēļ, bet tāpēc, ka ķēmīgi lasīja sporta terminus un komandu nosaukumus, pieļāva visādas jancīgas kļūdas. To var saprast. Šipkēvics ir liels sporta fans, viņš meklēja kādu, kas no rītiem varētu lasīt sporta ziņas. Uzrunāja mani.

Varēju apvienot darbu televīzijā un radio, lai gan visāds cirks ir bijis. Ir jābūt divās vietās: Skanstes un Elījas ielā, bet pa vidu arī arēnā *Rīga*, kur jābūt hokeja translācijai. No ziņām radio brauc uz televīziju lai ziņas, tad

„Diktori komatus liek citādāk, nekā tie būtu jāliek. Mani bērni skolā mācās latviešu valodu, un nu kopā ar viņiem atsvaidzinu latviešu valodas gramatikas prasmes. Tiešām ar interesi skatos uz saliktiem pakārtotiem teikumiem,” saka Lauris

„20 gadus televīzijā esmu bijis vairāk moderators, nevis žurnālists, drīzāk reportieris, kurš „intervē” emocijas pēc mača.”

Lasot sporta ziņas.

Pēc skriešanas sacensībām kopā ar profesoru Ivaru Austeru.

Lauris skrien jau desmit gadus.

uz arēnu, lai starpbrīdī intervētu sportistu. Tad atpakaļ uz televīziju, atkal uz arēnu, ir nākamais starpbrīdis, nākamā intervija. Ja automašīna saplīst, viss ritms nokļūst dēļ, bet tāpēc, ka ķēmīgi lasīja sporta terminus un komandu nosaukumus, pieļāva visādas jancīgas kļūdas. To var saprast. Šipkēvics ir liels sporta fans, viņš meklēja kādu, kas no rītiem varētu lasīt sporta ziņas. Uzrunāja mani.

Vai pats arī filmē?
Jā, un diezgan daudz. Filmēju ar mazo, kā es to saucu, sporta un amatieru kameru. Ir bijis, ka filmēju nopietnus pasākumus, un nevienu nerodas doma, ka tas tiek darīts televīzijai.

Esī ventspilnieks. Kā nokļūvi Rīgā?

Pēc vidusskolas aizgāju mā-

cities uz Rīgu. Pamatskolā biju palaidnieks, vidusskolā – sāku domāt ar galvu (smejas). Sākumā gribēju stāties bioloģos, jo tolaik Ventspils bija diezgan piemēlota pilsēta. Biju lielais ideālists, dabas aizstāvis, pat gadu braucu uz sagatavošanas kursiem universitātē. Vienā brīdī sapratu, ka tur netiks, jo neizturēšu konkursu. Tad kāds pateica, ka ģeogrāfos otro gadu ir vides aizsardzības nodaļa, izmēģināju spēkus un kā pēdējais tiku budžetu grupā.

Specialitātē esi strādājis? Nē.
Pabeidzi tikai studijas?
Nepabeidzu. Četrus gadus nomācījies, paralēli bija iespēja ap-

gūt arī sporta pedagogiju. Divus gadus vienlaicīgi studēju abās augstskolās, gribēju iegūt divas augstākās izglītības. Beigās nebeidzu ne vienu, ne otru, jo sākas darbs televīzijā, darbs naktīs. Bija akadēmiskie gadi. Galarezultātā sapratu, ka šim darbam vides aizsardzība nav nepieciešama. Atstāju to ideālu līmenī.

Sanāk – esi kā Domburs, vēl viens labs žurnālists bez augstākās izglītības. Vai pēc tam mācījies ko citu?
Mēs vesela plejāde tādi bijām. Bet visi kaut kur bijām studējuši. Televīzija, kas jauns un negaidīts – visas ieceres pagaisa.

Bet kāre pēc zināšanām man vienmēr bijusi. Esmu daudz la-

sījis, vienmēr bijusi interese par vēsturi, ģeogrāfiju. Ar lielāku prieku piedalos dažādos erudīcijas konkursos. Ir pat tāda kā skaudība pret tiem, kas ir tik ziņoši, erudīti dažādos jautājumos.

Bet sportā taču esi visēruditākais!
Tā gan nevarētu teikt. Ir žurnālisti, kuri interesējas tikai par konkrētu sporta veidu. Es moderatora darbā vairāk esmu ziņu redaktors. Vajag aptvert pilnīgi visu, bet to nevar sabāzīt galvā un atcerēties. Zinu daudz, bet ne par visiem 100%.

20 gadus televīzijā esmu bijis vairāk moderators, nevis žurnālists, drīzāk reportieris, kurš *intervē* emocijas pēc mača, ļoti

VIEGLATLĒTIKA

Balvas arī mūsējiem

Skriešanas seriāla noslēguma pasākumā vecuma grupā V50 labāko vidū bija arī mūspuses skrējējas Džanita Freija un Ludmila Joca.

Devītajā *Skrien Latvijā* sezonas apbalvošanas pasākumā labāko vidū sumināti arī mūspuses vieglatļēti.

21 km distancē vecuma grupā V50 Ludmilai Jocai 1. vieta, Džanītai Freijai – 2. vieta. Kopvērtējumā Kristapam Bērziņam 3. vieta. 10 km skrējienā grupā V50 Lillijai Grundmanei 2. vieta. 5 km distancē kopvērtējumā 2. vietā Gunta Holštroma, bet vecuma grupā viņai 1. vieta.

Skrien Latvijā ir lielākais pilsētu skriešanas seriāls Baltijā. Aizvadītajā sezonā dažādās Latvijas pilsētās notika astoņi posmi.

Džanītas Freijas arhīva foto

SPORTA SPĒLES

Kuldīgā skries, tēmēs un prātos

Sestdien, 1. februārī, sporta skolas bāzēs notiks Kuldīgas novada atklātās 11. ziemas sporta spēles.

- Programma**
- 10.00 atklāšana (pie vieglatlētikas manēžas).
 - 10.30 zolīte (manēžā).
 - 10.30 novuss (*Rumbiņas* telpās, Liepājas ielā 14).
 - 10.30 šaušana ar pneimatisko šauteni (manēžā).
 - 10.30 vieglatlētika (manēžā).
 - 10.30–14.00 dārts (manēžā).
 - 11.00 šahs (klubā, Liepājas ielā 14).
 - 11.00 dambrete (šaha klubā, Liepājas ielā 14).
 - 11.00 galda teniss (klubā *Poligons*, Virkas ielā 15).
 - 11.30 svaru stieņa spiešana gulus (manēžā).
 - 14.00–15.30 peldēšana (Kalna ielā 6).
 - 16.00 ārmrestlings (manēžā).

NOVUSS

Aicina uz sacensībām

Invalīdu biedrība *Tu vari* organizē turnīru novusā, kas Kuldīgas vieglatlētikas manēžā notiks 15. februārī no 11.00 līdz 17.30. Reģistrācija sacensību dienā sāksies 10.00. Līdz 13. februāra 11.00 dalībnieki iepriekš var pieteikties e-pastā: tuvari-kuldiga@inbox.lv vai pa tālr. 29551333.

SPORTA KALENĀRS

- No 28. janvāra līdz 3. februārim**
- 28.1 10.00 hallē (Piltenes ielā 25) – pirmais posms kausa izcīņā **VOLEJBOLĀ** *Piena spēks* vispārīgizlītojošajām skolām (2000.–2003., 2004.–2007. g. dzim. grupām).
 - 29.1 11.00 klubā (Virkas ielā 15) – Kurzemes skolēnu sporta spēles **ŠAHĀ**.
 - 31.1 18.00 kultūras centrā (Raiņa ielā 21) – pasākums **KULDĪGAS NOVADA JAUNTNES SPORTA LAUREĀTS**.

Kuldīgā, vadot pasākumu *Gada balva sportā*.

Rogainingā kopā ar maizes cepēju Raimondu Biedrīti.

neiedziļinoties notiekošajā. Pēc tam aprakstus varu izlasīt kolēģu rakstos žurnālos, laikrakstos. Pēdējā laikā arī pašam ir nācies veidot garās intervijas.

Kas notiks ar tevi, kad LNT nebūs ziņu pārraižu?

Sporta ziņas lasu kanālā TV3, vēl esmu dabūjis komunikācijas speciālista darbu karšu apgādā *Jāņa sēta*. Rakstu arī *Sporta Avīzē*. Vadu pasākumus, šodien esmu Kuldīgā un vadu pasākumu *Gada balva sportā*.

Kā veicas ar rakstu veidošanu drukātajam izdevumam?

Grūti (smejas). Stundām sežu pie dažiem teikumiem. Rakstu jau visu laiku, bet esmu pieradis

Grīvas un Jura Petroviča, joprojām abi ir izcili treneri.

Ventspilī 16 gadu vecumā trīsreiz lēcu ar izpletņi, man pat iedeva sporta klasi. Manam puikam tūlīt būs 16. Es nekad mūžā neļautu viņam lēkt ar izpletņi!

Pēc tam bumbojos dažādos sporta veidos. Jāsaka, ka esmu izmēģinājis gandrīz visus, izņemot handbolu.

Tagad aktīvi skrien?

Jā. Jau desmit gadus. Viss sākās ar Rīgas maratonu. Esmu skrējis arī Kuldīgā, bet te vienmēr smagi iet, jo ir karstums. Pēdējos gadus vairāk skrienu 10 kilometrus.

Kad dzīvoji Ventspilī, vai arī tad Kuldīgā bija pilsēta, uz kuru vēlēties braukt?

Toreiz uz Kuldīgu mēs braucām pakal lēntām. Te bija studija. Vēl šurp braucu uzstāties ar skolēnu kori.

Vai ir kāds sporta veids, ko patīk skatīties?

Par to esmu domājis. No lielā sporta pasākumiem pirmajā vietā būtu futbols, tad hokejs un basketbols. Bet patīk arī vieglatlētika.

Esī aizrāvēis ar ziemas peldēšanu.

Tā ir. Peldēt man patīk, esmu izaudzis pie jūras. Aizpērnā gada 1. decembrī izdomāju, ka jāiet nopeldēties. Man netālu no mājām ir Daugava, bija ziemīgi apstākļi. Kad ir tādi rudenīgi, grūtāk sevi piespiest nekā tad, ja ir rīkīga ziema. Šai nodarbei nav regulitātes, tas notiek spontāni. Pirmā reize ir psiholoģiski grūtāka, bet ir kārdinājums.

Laura Lizbovska arhīva un Lailas Liepiņas foto

Trenējos vieglatlētikā pie Māra

Stūrī zēvele: joprojām kuldīdznieki

Daudzi no jaunākās paaudzes, visticamāk, ar nostalgiju atceras laikus, kad Kuldīgas klubā *Zabadaks* koncertēja alternatīvās mūzikas grupas, tepat radās jaunas. *Stūrī zēvele* sauc joprojām sevi par Kuldīgas grupu, kaut gan dalībnieku mājvieta ir Rīga. Pagājušajā rudenī tā laida klajā dziesmu *Rudens* ar Kārļa Vērdiņa dzeju un pēc albumiem *Labrīt* un *Labdien* februārī izdos trešo – *Labvakar*. Ar grupas līderi KLĀVU LAULU un basģitāristi MAIJU UŠČU tikāties, lai parunātu par pagātni, šodienu, nākotni un, protams, Kuldīgu.

Kā radās grupa ar tādu nosaukumu?

Klāvs: – Sen – 2006. gadā, kad Kuldīgā mācījāties vidusskolā. Ar Justīni Kuzņecovu izdomājām, ka gribam spēlēt. Mācījāties mūzikas skolā. Sākumā bijām trijātā ar Kati Skrindu. Pirmais koncerts notika *Kūravā* vēl bez grupas nosaukuma. Nākamais jau nopietnāks bija *Zabadakā* – liels koncerts, uztraucāmies, jo mūs salika kopā ar citām tobrīd lielām grupām, piemēram, *Hospitāļu ielu*. Uz ātro vajadzēja izdomāt nosaukumu. Draugs Džonsons uzzīmēja grupas plakātu un lapas augšā stūrī uzrakstīja: „Stūrī zēvele.” Tā arī pie šī nosaukuma palikām. Iespējams, viņš domāja *ēveli*, bet kā jau māksliniekam kaut kas samisējās, un radās *zēvele*. Cilvēki zina teicienu: „Piķis un zēvele!” Zēvele ir sērkokciņu kārbīņas daļa, gar kuru uzvelk sērkokciņu. Angļu valodā nemaz nav īpaša vārda, kā šo daļu nosaukt.

Jūsu albumi saucas *Labrīt*, *Labdien* un *Labvakar*.

Klāvs: – Tā sanāca ļoti netīšām, līdzīgi kā ar grupas nosaukumu. Rakstot pirmo albumu, tam vajadzēja nosaukumu. Kāds ieteicās par *Labrīt*, un tas aizgāja. Kad Liepājas studijā ierakstījām *Labdien*, visi prasīja, vai būs arī *Labvakar*. Smējāmies, ka pēc diviem gadiem būs. Sanāca vairāk gadu – apmēram četri. Zināmā mērā tas ir kā līgums ar sevi: jāuztaisa vismaz šie albumi.

Maija: – Varbūt pēc tiem arī jābeidz. Un pirmā albuma dziesmas tagad spēlētu citādāk. Savā ziņā tas ir kā laika liecība.

Klāvs: – Ar mūsdienu domāšanu un tehniskajām iespējām vairs nevarētu atkārtot tādu pašu. Toreiz darījām, kā mācējām. Pedējais albums, protams, ir vislabākais, tāpēc ka aktuālākais.

Vai no ierakstītajām dziesmām ir kāda, par ko tagad kauns?

Klāvs: – Nē. Sākumā, kad vēl bijām trijātā, radījām dažas, par ko tagad priecājāties, ka neierakstījām. Visādas tīņu mulķības. Bet, rakstot albumu, mulķības atmetām.

Vai ir kāda, par kuru – tieši pretēji – žēl, ka neierakstījāt?

Klāvs: – Arī ne. Mēs nedarām tā kā citas grupas: uztaisa daudz dziesmu un labākās atlasa albumam. Mēs dziesmas neatlasām. Kas radīts, tas arī tiek ierakstīts. Vienīgais, ko īsti nesaprotu, ir stāsts par dziesmu *Tauriņi*. Kāpēc cilvēkiem tā tik ļoti patīk? Mums pašiem tas nav saprotams.

Jūs dzīvojat Rīgā, bet jūs vēl arvien dēvē par Kuldīgas grupu. Cik bieži iznāk šeit būt?

Reklāmas foto koncertam Liepājā.

Stūrī zēvele

► Šobrīd darbojas:

Klāvs Lauls – balss, ģitāra taustiņinstrumenti, Elizabete Milta – balss, taustiņinstrumenti, Justīne Kuzņecova – flauta, taustiņinstrumenti, Maija Ušča – bass, Uldis Gedra – bungas.

► Piedalījies festivālos *Positivus*, *Laba daba*, *Zemlika*.

ledziedājusi Māra Šverna dziesmu *Radiohits* viņa daiļradei veltītajā albumā *Brāļi un māsas*, kas nominēts Latvijas Mūzikas ierakstu gada balvai kategorijā *Labākais alternatīvās mūzikas albums*.

► 2016. gadā vokālisti Kati Skrindu nomainīja Elizabete Milta.

► Albumi *Labrīt* (2014), *Labdien* (2016; iekļauts portāla *Tvnet.lv* gada labāko albumu sarakstā), būs *Labvakar* (2020).

Klāvs: – Pāris reižu gadā. Sezonā vismaz vienu.

Maija: – Esmu no Rīgas, bet omīte dzīvo Kuldīgā, un pie viņas cenšos atbraukt vairāk nekā pāris reižu gadā.

Klāvs: – Grupā kuldīdznieki esam mazākumā – divi. Bet tā saukties ir simpātiski. Vai ir vēl kāda Kuldīgas grupa? Mūsējā radusies tad, kad visi šeit dzīvojam, tagad esam Rīgā, bet saknes paliek. Piederības izjūta, vizītkarte – katrs aizstāv savu pilsētu. Kad sākām spēlēt, bija daudz grupu no Kanda-

vas, Kuldīgas, Saldus, citām mazpilsētām, tagad gandrīz visas ir no Rīgas. Un kur tā robeža, kas ir Kuldīgas grupa un kas nav? *Oranžajās brīvdienās*, kas arī radušās Kuldīgā, spēlē mūziķi no visas Latvijas.

Vai esat Kuldīgā ievērojuši kādas pārmaiņas?

Klāvs: – Agrāk dzīvoju Ķeļšu ciemā. Tur viss bija vienos dubļos. Atbraucu – gludi celiņi. Prieks, ka viss sakopts, var just progresu. Ir vēl vietas, par kurām sāp sirds, bet tur vajag daudz naudas, lai atjaunotu. Novēlu, lai Kuldīga ir aktīva ne tikai vasarā, bet arī citos gada laikos. Atbraucām ziemā – šķiet pilnīgs *izmirums*.

Kā ikdienas darbu savienojat ar mūzikas radīšanu?

Klāvs: – Es strādāju ar reklāmām. Kolēģe strādā radio *Naba* par mūzikas licēju, bet pārējiem tā īsti nav saiknes ar to. Labi, Elizabete Milta (vokāliste – aut.) dzied visu laiku.

Kā vērtējat Latvijas mūzikas piedāvājumu?

Klāvs: – Koks ar diviem galiem. Ar Uldi Gedru (bundzinieku – aut.) bijām Londonā uz koncertu, kur spēlēja trīs grupas, un sapratām, ka mums Latvijā, lai gan esam maza zeme, ir tik daudz grupu katrā žanrā – visur esam daudzi. Brīžiem tādējādi zūd kvalitāte. Arī Islandē – maz iedzīvotāju, bet daudz grupu, un iespēja izaugt no vairuma ir dažām patiesi labām grupām. Latviešu mūzikā jebkurš var atrast kaut ko sev – katra gaume var tikt apmierināta. Bet latvieši mūzikā ir sašķēlušies. Notiek mūziķu rotācija, mēs paši esam vairākos kolektīvos. Viss atkarīgs no vēlmēm, ko

katrs uzskata par vietu zem saules. Daudzi pašmērķīgi iet uz atpazīstamību, un to var just.

Kas jādara, lai latviešu mūziku popularizētu ārzemēs?

Klāvs: – Vajag daudz naudas, lai *spiestu* uz rietumiem. Ārzenju tirgū interesantāki ir tie paši islandieši, nevis baltieši no postpadomju republikām. Otrs variants – Krievija. Nav vienas receptes, drīzāk ir veiksmes stāsts.

Cik svarīgs jums ir atpazīstamība un mūzikas balvas?

Klāvs: – Ir atšķirība starp *būt atpazīstamam* vai *būt novērtētam*. Mums svarīgāk būtu novērtētiem, lai koncertos atnāk, lai par albumu kāds uzraksta.

Maija: – Nominācija Austras balvai būtu tas, ko mēs novērtētu kā sasniegumu.

Klāvs: – Lai kļūtu atpazīstams, liels darbs un laiks jāiegulda marketingā, bet tas mums nav tik svarīgi.

Vai jums mūzikā ir autoritātes?

Klāvs: – Šobrīd nav. Kad sākām, tad bija: *Hospitāļu iela*, *Gaujarts*.

Kādi tuvākie notikumi gaidāmi?

Klāvs: – Drīz iznāks albums: gan platē, gan elektroniski. Tad būs koncerti, noteikti arī Kuldīgā. Pats mūziku klausos platēs, un šis formāts ir pieejamāks Rīgā. Mums svarīgi albumu izdot plates formā – diskam vairs nerodam vērtību.

Kā rodas idejas?

Klāvs: – Spēlējot. Apsēžos mājās pie klavierēm, daudz spēlēju, *līmēju* idejas kopā, nesu un rādu kolēģiem. Sākumā ir mūzika, pēc tam teksts.

Vai tekstu rakstāt paši?

Klāvs: – Mēģinājām, bet esam palikuši pie latviešu dzejniekiem. Izmantojam Klāva Elsberga, Ingas Gailēs, Kārļa Vērdiņa dzeju. Ar Vērdiņu esam pazīstami, arī mūsu mūzika ar viņa dzeju draudzējas. Protams, varam radīt citu mūziku jau zināmam dzejolim, bet cilvēkiem parasti galvā ir jau zināmā versija un grūti pieņemt ko atšķirīgu. Teksta atrašana ir ilgs, grūts process – jāmeklē atbilstošs, grūti saskaņot ar mūzikas ritmu. Gribētos pamēģināt otrādi – dzejai rakstīt mūziku.

Pamatā dziedat latviski. Vai ir doma par dziesmām arī angļu valodā?

Klāvs: – Kad pie mums vēl dziedāja Kate, tad bija viena dziesma franciski – vairāk kā valodas mācīšanās vingrinājums. Bet tagad dziedam tikai latviski, nevienā citā nejutāmies tik ērti. Ir latviešu mūzikā piemēri, ka, vēloties iekarot ārzenju tirgu, solists dzied ar briesmīgu akcentu – ka tik angļiski. Tas tāds lāča pakalpojums pašam sev. Mūs visvairāk klausās latvieši. Latviešiem ir skaista dzeja. Man nepatīk, ka kāda grupa saka: „Mums tagad liels notikums – dziesmas iedziedājam latviski.” Angļu valodu izmanto Rietumeiropas tirgus iekarošanai, bet tieši latviešu valoda ir tas, ar ko varam izcelties. Mūs ir klausījušies arī ārzemnieki, kuriem patīk, kaut gan nesaprot ne vārda. Mums patīk savas valodas skanējums – nevēlamies mukt no tās prom. Ārzenes iekarot – tam mums īsti nav laika. Visiem ir citi darbi, ģimene, un uz tik lielu ziedošanas grupas vārdā neesam gatavi.

Pasaulē jau ir tik daudz mūzikas. Vai esat aizdomājušies, kāpēc vispār ir vērts radīt jaunu?

Klāvs: – Pašiem mūziķiem, lai viņi nesajuktu prātā, svarīgi realizēt savas idejas, apmierināt egoismu.

Maija: – Cilvēkiem vajag patvērumu mākslā. Tas saistīts ar gaumi.

Vai cilvēkam, kurš jūsu dziesmas nav dzirdējis, varat pāris vārdos noformulēt, par ko tās ir?

Maija: – Aicinātu paklausīties.

Klāvs: – Teksts ir dzeja, un dzeja – ko nu katrs tajā saskata. Tēmas ir visdažādākās, ne tikai par dabu un mīlestību. Par dzīvi.

Kāds ir ideālais klausītājs jūsu mūzikai?

Maija: – Tāds, kurš klausās.

Klāvs: – Kurš uzliek albumu un iedziļinās, kas tur notiek, jo daudzām mūziķiem svarīgi, lai tā nav tikai fona mūzika lielveikalā. Nav ideāla vecuma, kad klausīties. Koncertos nāk jaunieši, mammas.

Aija Puzarele
Grupās arhīva foto

PĀRDOD

Kverneland **ARKLU** un kultivatoru.
Tāl. 29752090.

KARTUPEĻUS pārtikai un lopbarībai.
Tāl. 25252735.

SIA Vēvers pārdod kurināmās priedes skaidu **BRIKETES** ar piegādi. Cena 125 eiro. Tāl. 26651831.

Kvalitatīvas bērza **BRIKETES** bez jebkādiem piemaisījumiem, ilgi deg, mazs pelnu atlikums, ar piegādi Kuldīgā, 130 eiro par paleti. Tāl. 20331463.

Pārdod 3 m **MALKU** ar piegādi. Minimālais apjoms 20 m³. Tāl. 26760065.

Sausu, skaldītu meža **MALKU**.
Tāl. 27885688.

Sausu **MALKU** maisos, kravās.
Tāl. 26544462.

Sausu **MALKU** maisos. Tāl. 27811870.

Skaldītu **MALKU**. Piegādā.
Tāl. 29428876.

Sausu, skaldītu **MALKU**. Tāl. 29752090.

PAZUDIS

Kuldīgā, Putnudārzā, pazudis britu īsspalvainais šķirnes melns **KAĶU PUIKA**. Ļoti ceram uz palīdzību. Atlīdzība garantēta. Tāl. 22010473.

VĒLAS NOMĀT

Lauksaimniecības **ZEMI** Skrundas novadā vai pārku. Tāl. 29752090.

PĒRK

AUTOMAŠINAS. Tāl. 26330318.

TRAKTORUS, piekabes, inventāru, vieglās automašīnas. Tāl. 26104984.

METĀLMATERIĀLU. Tāl. 26179996.

Lapkoku **CIRSMAS**. Tāl. 27811870.

SIA *Lateira* pērk **MEŽA ĪPAŠUMUS** (arī apgrūtinātus un nenokārtotus), birzis un cirsmas visā Kurzemē. Kārtojamos dokumentus. Tāl. 27030802, mezi@lateira.lv.

SIA *PRIEDES AG* pērk **CIRSMAS** un **MEŽUS**. Tāl. 26993794.

CIRSMAS, MEŽUS, arī daļēji izstrādātus. Tāl. 29125461.

Craftwood pērk **MEŽA ĪPAŠUMUS** visā Latvijā, cena no 1000 līdz 10000 EUR/ha. Samaksa darījuma dienā. Tāl. 26360308.

Kļavas, oša, bērza, melnalkšņa **ZĀGAĻKUS** krautuvē. Tāl. 29428876.

SIA *Energoparks* pērk **ZARUS** šķeldošanai, veic apauguma tīrīšanu ar kniebējekskavatoru. Tāl. 28813110.

Z/s *SMAIDAS* pērk **MĀJLOPUS**. Tāl. 29437251, 28393052, 63341221.

SIA *Valinda* – **LIELLOPUS, JAUNLOPUS** dzīvsvārā. Tūlītēja samaksa. Tāl. 29434034.

Briežu **RAGUS**. Brauc pakaļ. Tāl. 29886349.

Pērku **PADOMJU LAIKA** lustras ar stikla plafoniem vai stikla stienīšiem. Izskatīšu visus variantus. Tāl. 26311310.

APSVEIKUMS

*Tīrumam līdzīgs tavs darbīgais mūžs –
Ražens gan svelmē, gan vēji kad pūš.
Atskaties, priecājies, rītdienu sveic,
leklaisies – visi paldies tev teic.*

/J.Rabša./

Mīļi sveicam INTU ROTBAHU skaistajā gadskārtā un vēlām stipru veselību, kā arī Dieva svētību visās gaitās!

Draugi Snēpelē

DAŽĀDI

KULDĪGAS AUTOSKOLA aicina pieteikties B (sākums 4. februārī), BE, C, CE autovadītāju un 95. koda (sākums 29. janvārī) kursiem Kuldīgā. Sīkāka informācija pa tāl. 29182826, 29491388.

MODRA AUTOSKOLA rīko CE kategorijas kursus Kuldīgā, Pētera ielā 5. Sākums 28. janvārī. Tāl. 23071223, 26120089.

AUTOSKOLA Kuldīgā rīko A, B, BE, C, CE un 95. koda kursus. Tāl. 29194359.

Sertificēta **BŪVFIRMA** ar pieredzi veic dažādus būvdarbus, dokumentācijas noformēšanu. Tāl. 29705025.

CELTNIECĪBA un remontdarbi. Tāl. 26224756.

Siltinām ar **EKOVATI**. Aizpildām gaisa spraugas. Sagatavojam objektus. Tāl. 29852059.

IERĪKO žogus. Tāl. 26953266.

Sertificēts **MEŽA TAKSATORS, STIGOŠANA, DASTOŠANA**. Tāl. 28358514.

Sertificēta **TAKSATORA** pakalpojumi: meža inventarizācijas lietu izgatavošana; mežaudzes novērtēšana; cirsmu dokumentācijas sagatavošana. Tāl. 27226777.

SIA *Bērzi plus* notīra krūmu **APAUGUMU** no laukiem un grāvjiem. Pērkam zarus šķeldošanai. Tāl. 29150380, 26458900.

Notīrīsim **APAUGUMU** no laukiem un grāvjiem. Tāl. 28008578.

Room
GOLDINGEN & VIENKĀRŠI LABS ĒDIENS

Ja gribi strādāt draudzīgā kolektīvā un iemācīties ko jaunu. Ja pasniegšana ir tavs aicinājums, tad piesakies un pievienojies mūsu komandai!
Piedāvājam darbu viesmīļiem.

Atalgojums līdz 3,50 EUR/stundā. CV sūti e-pastā: propellerfoodie@gmail.com vai ienāc parunāties Baznīcas ielā 2, Kuldīgā (SIA *Propeller Foodie*, 51203049281).

JANVĀRA ERUDĪTS

Cik jaundzimušo pērn reģistrēts Kuldīgas novadā?

Atbildi meklējiet kādā no *Kurzemnieka* numuriem un līdz 30. janvāra 11.00 sūtiet e-pastā: konkursi@kurzemnieks.lv.

Atbilde: Kārlis Freimanis kādreizējā Snēpeles tautas nama vadītājs bijis 29 gadus. Viņa pirmā iestudētā luga bija Gunāra Priedes *Normunda meitene*.

Pareizi atbildējuši: Ingars Neimanis, Daina Gerente, Gunta Folkmane, Lilija Baukše, Ausma Kreidere, Velta Višņevska, Gunta Grundmane, Daina Brūkle, Indra Grandava, Guna Bredovska, Sarmīte Aigare, Jānis Kviesis.

Konkursu atbalsta *Šarlote*.

SVEASKOG
BEZ MAKSAS ATTĪRA
NO KRŪMIEM
laukus un citas
aizaugušas platības.
PĒRK
zarus, cirsmu atlikumus,
šķeldojamu materiālu.
ĀTRA SAMAKSA.

25 622 293 (Āris)

LĪDZJŪTĪBAS

*Tavs mūžs kā dziesma izdziedāts,
Nu Zemes mātes klēpim dots.*

/V.Kokle-Līviņa./

Izsakām līdzjūtību Vinardam Kolertam, no māsas ALDONAS atvadoties.

Ansamblis *Vecie zēni*

*Tajās lapās,
Ko mūžības vēji nu šķirsta,
Paliek cilvēka mūžs.*

/Z. Purvs./

Izsakām līdzjūtību Ivetai, tēti mūžībā pavadot.

Bijušie klasesbiedri

*Daudz darbiņi padarīti,
Daudz soliņi iztectēti,
Lai nu mīļi Zemes māte
Pārklāj savu seģenīti.*

/T.dz./

Skumju brīdī esam kopā ar Ivetu, Ēriku un pārējiem tuviniekiem, LAIMONI mūžībā pavadot. Pirmās sekcijas kaimiņi Annas ielā 7

Izsakām līdzjūtību Ērikam, tēvu zaudējot.

SIA *Rendas Uplejas* kolektīvs

*Aiz tevis dzīvība un gaisma paliek,
Un piemiņa kā saules zieds.*

/J.Silazars./

Ina, esam ar tevi kopā skumju brīdī, vectētiņu pavadot mūžībā.

Mini Rimi meitenes

Paziņojam, ka 23. janvārī mūžībā devies mūsu tētis, opītis un vecopītis **LAIMONIS SALIŅŠ**. Izvadīšana 29. janvārī 15.00 no kapliņas Aizputes ielā uz Kalna kapiem.
Piederīgie

VIEGLATLĒTIKA**Labi rezultāti**

Latvijas čempionātā ziemas daudzcīņā labus rezultātus guvuši arī Kuldīgas novada sporta skolas audzēkņi.

U18 grupā septiņcīņā 4. vieta Ralfam Zazerskim (7,70-5,93-9,75-1,68-8,83-3,20-3:09,91; 3980 punkti), 5. vieta Ādamam Ķesteram (7,56-6,32-10,24-1,68-2,40-3:09,56; 3846 punkti). U20 grupā 6. vieta Emīlam Līdakam (8,10-5,26-9,03-1,57-9,85-3,70-3:31,08; 3330 punkti).

Vīriējiem uzvaru svinēja bijušais kuldīdznieks, tagad Vidzemes Augstskolas pārstāvis Nīks Samauskis (7,29-6,99-12,93-1,99-8,45-4,20-3:09,50; 5169 punkti). U20 grupā piecīņā Kristīnei Grīnbergai 8. vieta (9,77-1,44-7,38-4,90-3:15,34; 2438 punkti).

Inta Jansone

SIA "Cēsu gaļas kombināts"
par augstām cenām iepērk
JAUNLOPUS un LIELLOPUS
26185703 • 25573447 • 29172343

BRĪVAS VIETAS CEĻOJUMIEM NO KULDĪGAS, SALDUS, BROČĒNIEM, DOBELES:

- ◆ Saksijas Šveice un lielākā orhideju izstāde Eiropā: 1.–5. aprīlis (brīvas 37 vietas),
- ◆ aitu gani un gučuļu kāzas Karpatu kalnos: 18.–25. jūlijs (brīvas 4 vietas),
- ◆ saules un jūras debesīs noaustais sapnis – Toskāna: 18.–26. septembris (brīvas 4 vietas),
- ◆ Šopēna muzikālā Varšava: 26.–28. jūnijs (brīvas 7 vietas),
- ◆ augstkalnu dabas parki Karintijā, Austrijā: 5.–11. jūlijs (brīvas 25 vietas),
- ◆ Ēdenes dārzs – Slovēnija: 6.–13. augusts (brīvas 28 vietas),
- ◆ Baltkrievija un senā Lietuvas lielkņazistes zeme: 28.–30. augusts (brīvas 9 vietas),
- ◆ Slovākija – kalnu, gleznainas dabas un vēstures bagātību zeme: 25.–30. augusts (brīvas 38 vietas),
- ◆ sēļu zeme Leišmalītē: 16. maijs (brīvas 11 vietas),
- ◆ Latvijas apslēptā pērle – Billes mežs: 30. maijs (brīvas 15 vietas),
- ◆ puķu draugiem – zied hortenzijas un flokši Vidzemes pusē. Papildgrupa 26. jūlijā (brīvas 26 vietas).

Tāl. 26065020, Ligita; www.celojumlade.lv.

KULDĪGAS VESELĪBAS CENTRĀ
 Ventspils ielā 12

PIEEJAMAS KURZEMES ACU CENTRA OFTALMOLOGU KONSULTĀCIJAS

Kaspars Ozols
Mārtiņš Ābelītis

PIETEIKŠANĀS PA TĀLRUNI: 636 24665

VESELĪBAS CENTRS 4 SPECIĀLISTI KULDĪGĀ!

7. FEBRUĀRĪ
 KULDĪGAS SLIMNĪCĀ, AIZPUTES IELĀ 22
 KONSULTĒS UN PIENĒMS PACIENTUS
 FLEBOLOGS:

Dr. INTS ŪDRIS
 "Veselības centrs 4" filiāles
 "Baltijas Vēnu klīnika" asinsvadu
 ķirurģs, flebologs.
 Klīnikas vadošais speciālists.
 RAKUS asinsvadu ķirurģs.

Cenas:
 Flebologa konsultācija+
 kāju vēnu DUPLEX
 sonogrāfija
40 EUR

Pieraksts pa tālr.:
27 866 655
 darba dienās
 9:00-17:00

UZZINI VAIRĀK: 27 866 655 **www.vc4.lv**

JOKI

Savu darbu neuzticu nevienamei. Labāk tad es to nedaru pats.

.....

Pirmkārt, sievietei ir jābūt gudrai. Bet labāk otrkārt.

.....

Izlasīju, ka divas stundas pirms gulētiešanas nedrīkst ēst. Tā arī neaizgāju gulēt.

.....

No diviem ļaunumiem cilvēki lielākoties izvēlas nevis mazāko, bet to, ko vēl nav izmēģinājuši.

Lasi mūs arī internetā: www.kurzemnieks.lv!

Drukātam vārdam būt!

(Sākums 1. lpp.)

IZSTĀDE UN FILMA

Izstāde *Drukātais vārds. Kuldīgas preses vēsture* Kuldīgas novada muzejā būs apskatāma līdz vasaras beigām.

Izstādes apmeklētāji varēs arī noskatīties dokumentālo filmu *110 gadi 23 minūtēs*. Filmas scenārija autore ir Daiga Bitiniece, idejas realizētājas – bijušās *Kurzemnieka* žurnālistes Iveta Grīniņa un Anna Bivbāne, bet tekstu ierunājis Nacionālā teātra aktieris Jurgis Spulenieks.

Izstādī muzejā skatās Andris Grīnbergs un Valdis Dadzis, kuru žurnālists bija reiz intervējis un tagad atkal satīcis pēc pusgadsimta.

ATMIŅAS UN MŪSDIENAS

Kuldīgas kultūras centrā pulcējās ap simts viesu, saviesīgo vakaru vadīja J.Spulenieks un TV3 žurnāliste Monta Jakovela. Vakara gaitā bijušie laikraksta darbinieki dalījās atmiņās par piedzīvoto. Andris Grīnbergs šajā laikrakstā bijis žurnālists no 1962. līdz 1969. gadam, un viņš atcerējās, kā reiz intervējamajam, kurš ieradies darba drēbēs un kuram bija jāfotografējas, aizdevis savas drēbes. Maija Laizāne atcerējās, ka *Kurzemniekā* vienmēr laipni esot uzņemti praktikanti. Šī tradīcija joprojām tiek kopta Jauno žurnālistu skolā.

Maija Laizāne atcerējās savus darba gadus, uzsverot, ka jaunie tolaik nākuši jau ar gatavām idejām rakstiem.

Velta Salmgrieze atzina, ka žurnālistam reizēm ir jābūt diezgan nešpetnam. Tā viņa reiz kādā iestādē aiz durvīm noklausījās sarunu un pēc tam par tajā dzirdēto uzrakstīja rakstu. Bet reiz Alsungas stacijas priekšnieka Zaķa uzvārda vietā uzrakstīja Lācis.

Kādreizējā korektore Edīte Cinkus atcerējās, ka interesantākais 25 *Kurzemniekā* nostrādātajos gados bijis no rakstāmmašīnas pāriet uz darbu ar datoru.

DOMĀ GLOBĀLI, DARBOJAS LOKĀLI

Visus sveicējus neuzskaitīt:

Kuldīgas, Alsungas un Skrundas pašvaldības vadītājas, uzņēmēji, zemnieki, kolēģi no citiem me-

dijiem, ārštata autori u.c. Rīgas Stradiņa universitātes Komunikācijas fakultātes dekāne Anda Rožukalne sacīja: „Ja ir brīvs medijs, tad ir brīva sabiedrība. Tieši tāda secībā. Labi, spēcīgi mediji vienmēr balstījušies personībās. Dai-

Sveicēju vidū bija arī Rīsi. Tā esot slepena organizācija, kurā var iekļūt tikai piedzīmstot jeb, kā viņi paši paskaidroja, redakcijā izaugušie bērni. Viņu pirms trīsdesmit gadiem aizsāktā draudzība joprojām esot tikpat cieša kā toreiz. Rīsi kopā ar mammām: Anete Bitiniece, Gunta Liepiņa-Millere, Laura Bitiniece, Daiga Bitiniece, Laila Liepiņa, Inguna Spuleniece, Jēkabs Aleksandrs Krūmiņš, Katrīna Spuleniece-Aišpure, Jurgis Spulenieks un Monta Jakovela.

ga Bitiniece ir ideālais vadītājs, jo viņai nav bail iesākt nebijušas lietas. Priecīgums, drosmē un foršas idejas nāk no viņas. Un tas jūtams medija darbā, radītajā produktā.” Eiropas Parlamenta deputāte, bijusī kultūras ministre Dace Melbārde sacīja: „Lai arī *Kurzemniekam* ir gara vēsture, tas aktīvi iet līdzī laimam. Var teikt – domā globāli, darbojas lokāli.

Pēdējās reizes, kur esmu satikusi *Kurzemnieka* žurnālistus, ir Eiropas Parlaments. Interese par pasauli plaša, un tas izpaužas darbībā. Rūpējas par iedzīvotāju medijpratību, kritisko domāšanu. Augstu godā tur to, ko sauc par mediju kvalitāti.”

Jolanta Hercenberga
Jēkaba Aleksandra Krūmiņa
un Indara Vētrāja foto